

ГОДИНА 1993

YEAR 1993

93-001-o

REPUBLIC OF SRPSKA

PRESIDENCY

No. 01-05/93

January 16, 1993

TELEFAX TRANSMISSION

To: Rt Hon Paddy Ashdown MP

House of Commons

London

Dear Sir,

Thank you for your yesterday's letter and your expressed concern in the matter of Adnan Kamenica re-joining his parents. I am fully aware of the problems which inevitably arise in attempts of child's transfer from Gorazde area.

Most of the problems arise from the fact that the whole nation is aware that more than six thousand men were released from POW's camps unilaterally and that action was not followed by Muslim and Croat forces in releasing the Serb POW in order to build a minimum of confidence. Furthermore, enormous number of civilians especially those belonging to vulnerable groups of population have been prevented in their attempt to leave the high risk zones. This applies to the cities of Sarajevo, Tuzla and others under Croat or Muslim control. Our experience tells us that unilateral gestures haven't brought any similar action undertaken by the other side. This really prevents the local commanders in providing precedents.

However, I am ready to undertake all within my power to ensure that Adnan is allowed to leave Gorazde and safely rejoins his parents. Hopefully you will have information on a short notice.

Thank you for encouraging words on undertaken efforts for establishment of peace within the framework of Geneva talks and I do sincerely hope that a peace process is going to be a continuous one.

Sincerely yours,

Dr Radovan Karadzic

dial: 99 44 71 219 6889

93-001-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИШТВО

Бр. 01-05/93
16. јануар 1993.

ПОСЛАТО ТЕЛЕФАКСОМ

Веома часни Педи Ешдаун, члан Парламента
Доњи дом
Лондон

Поштовани господине,

Захваљујем на Вашем јучерашњем писму и израженој забринутости у случају Аднана Каменице који треба да се придружи својим родитељима. Потпуно сам свестан проблема до којих неизбежно долази код покушаја да се дете пребаци из подручја Горажда.

Већина проблема произилази из чињенице да је цела нација свесна да је више од шест хиљада мушкараца ослобођено из логора за ратне заробљенике једностраном одлуком коју нису следиле муслиманске и хрватске снаге и нису ослободиле ратне заробљенике Србе, чиме би се створио минимални степен поверења. Штавише, огроман број цивила, посебно оних који припадају осетљивим групама популације спречени су у покушају да напусте зоне високог ризика. То се односи на градове Сарајево, Тузлу и друге који су под хрватском и муслиманском контролом. Из искуства знамо да једнострани потези нису подстакли другу страну на сличне акције. То заиста спречава локалне команданте у давању примера.

Међутим, спреман сам да предузнем све што је у мојој моћи да обезбедим да се Аднану дозволи да изађе из Горажда и да се безбедно придружи својим родитељима. Надам се да ћете убрзо добити информацију о томе.

Захваљујем се на охрабрујућим речима о предузетим напорима за успостављање мира у оквиру Женевских разговора и искрено се надам да ће се мировни процес наставити.

С поштовањем
ПРЕДСЕДНИК
др Радован Караџић
Позовите број: 99-44-71-219-6889

93-002-o

REPUBLIC OF SRPSKA

PRESIDENCY

Pale, January 20, 1993

Mr Bill Clinton

President of the

United States of America

Dear Mister President,

The Serb people, which intelligentsia was the only serious opposition to the Communist dictatorship for 45 years, looked with hope in democracy towards America. Today, America is totally misinformed about the Serb question.

The Serb people created the first Yugoslavia by a victory of the allies during World War I and renewed that victory during World War II, being always in an alliance with America and other democratic states.

The Communist revolution broke up the Serb people into several federal units, which are now recognized as independent states by secessionist acts which were initiated by Germany and supported by its allies. That secessionist carving up of Yugoslavia was carried out according to the right of self-determination for each people, which was recognized to everyone, except to the Serb people.

Croatia and Bosnia carried out secessions against the plebiscite will of the Serb people, which is an authentic and sovereign people.

By insisting on the Communist boundaries between the republics which were defined arbitrary by the Communists, the Serb people would be transformed into a national minority, which would be deprived of its rights, because it would stay in the surrounding of an enemy, which carried out a genocide over the Serbs during World War II.

One part of the international community, led by Germany, violates glaringly all norms of the international law and forces the Serbs to give up not only the right of self-determination, but also the right of self-defense.

Dear Mister President, hoping that Your administration will study the reasons for our crisis in Yugoslavia, we wish to remind You on the international documents on which we Serbs do base our demands. All these documents are accepted and respected by the USA, and some of them are eminently American documents.

-The fourteen points of the American President Woodrow Wilson, which were never annulled by America, give the Serbs the right of self-determination and of uniting into an own state.

-The Atlantic Charter which was signed by the American President and the British prime minister speaks in favor of the Serb rights.

-The international covenants of the UN on human and political rights are categorically granting each people the right of self-determination, freedom, democracy and disposing of its own resources.

-The UN Charter grants the Serbs the same rights.

-The documents of the London conference are reaffirming international plans about human rights and are obligatory with respect to the right of self-determination of each people.

There is no peace in the Balkans and in Yugoslavia without the full engagement of the USA on the basis of the international law, and a balanced relation to the sides to the conflict.

Sincerely yours,

President

Dr Radovan Karadzic

93-002-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК

Пале, 20. јануар 1993.

Господин Бил Клинтон
Председник
Сједињених Америчких Држава

Поштовани господине Председниче,

Српски народ, чија је интелигенција 45 година била једина озбиљна опозиција комунистичком диктаторском режиму, са надом гледа у Америку у жељи да изгради своју демократију. Данас је Америка сасвим погрешно информисана о српском питању.

Српски народ је створио прву Југославију након победе савезника у Првом светском рату, а ту победу је обновио у Другом светском рату и то оба пута у савезу са Америком и другим демократским земљама.

Комунистичка револуција је поделила српски народ у неколико федералних јединица, које су сада признате као независне државе настале сецесионистичким актима иницираним од стране Немачке и подржаним од стране њених савезника. Сецесионистичко цепање Југославије изведено је на основу права на самоопредељење сваког народа, а које је признато сваком осим српском народу.

Хрватска и Босна су спровеле сецесију и против плебисцитне воље српског народа, који је аутентични и суверени народ.

Инсистирањем на комунистичким границама, које су арбитарно дефинисали комунисти, српски народ би био претворен у националну мањину која би била лишена својих права, јер би остала у окружењу непријатеља који је извршио геноцид над Србима у Другом светском рату.

Један део међународне заједнице, који предводи Немачка, очигледно крши све норме међународног права и приморава Србе да одустану не само од права на самоопредељење већ и од права на самоодбрану.

Поштовани господине председниче, у нади да ће Ваша администрација проучити разлоге кризе у Југославији, желимо да Вас подсетимо на међународне документе на којима ми Срби заснивамо наше захтеве. Сви ти документи су прихваћени и поштовани од стране САД, а неки од њих су посебно амерички документи.

- Четрнаест тачака америчког Председника Вудроуа Вилсона, које Американци никада нису прогласили неважећим, дају Србима право на самоопредељење и уједињење у једну државу.

- Атлантска повеља коју су потписали амерички Председник и британски председник владе говори у корист права Срба.

- Међународни пактови УН о људским и политичким правима категорички дају сваком народу право на самоопредељење, слободу, демократију и располагање сопственим ресурсима.

- Повеља УН гарантује Србима иста права.

- Документи Лондонске конференције реafirмишу међународне планове о људским правима и обавезујући су по питању права на самоопредељење сваког народа.

Нема мира на Балкану и у Југославији без пуног ангажовања САД на основама међународног права и истог односа према странама у сукобу.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК

др Радован Караџић

93-003-o

January 27, 1993

The Honorable Anthony Lake

National Security Advisor

The White House

1600 Pennsylvania Ave., N.W.

Washington, D.C. 20500

Dear Mr Lake,

Serbs have just accepted the Vance-Owen plan to stop the war in Bosnia and Hercegovina. On the other hand, Croats and those of Muslim faith do not want the war stopped and they are attacking Serbs in Serbian Krajina, Bosnia and Hercegovina and Serbia. It's obvious that they want the United States to intervene militarily.

The basic misconceptions regarding territories in Bosnia and Hercegovina stem from hasty unconditional recognition of Bosnia and Hercegovina as a "sovereign state", as well as the media's depiction of those of Muslim faith in Bosnia and Hercegovina as "Bosnians", and of Eastern Orthodox Serbs as "aggressors".

Throughout the centuries Serbs lived in Bosnia and Hercegovina. Bosnia, as the land of Serbs, is mentioned for the first time in writings of Constantine Porphyrogenitus, the Byzantine emperor and historian-writer. He tells us that during the reign of one of the first Serbian rulers, Chaslav (927-960), Bosnia and its Serbs were part of Chaslav's state.

The Austro-Hungarian population Statistics on the Population of Bosnia 1914 shows that three fourths of the population was Serbian: 930,000 Orthodox believers of Bosnia were Serbs; 620,000 Muslims were Serbians who adopted the Mohammedan faith in the 15th century, at the time when the province was occupied by the Ottoman Turks; 420,000 Catholics were Croatian Roman Catholics.

Fascist-Communist policies (from 1941 to the present) and the rise of Muslim fundamentalism in Bosnia and Hercegovina resulted in a genocide and an exodus of Serbs from these Serbian lands.

The American-Serbian community's voice has been silenced by the Bush administration's policies, and extremely biased media. The present administration must re-examine the United States' failed policy on the former Yugoslavia. All we American Serbs ask of you is fair and equal treatment of all parties in the Yugoslav conflict. Please do not escalate the war in the former Yugoslav republics. Sending arms to those of Muslim faith in Bosnia and Hercegovina, enforcing the no-fly zone, or bombing Belgrade and other cities in Serbia are sure ways to shed more blood and move further away from a political settlement.

Truly yours,

[Although this letter was sent by American Serbs it was probably drafted by Dr Radovan Karadzic personally. The same letter was sent to Bill Clinton and Warren M. Christopher.]

93-003-п

27. јануар 1993.

Уважени Ентони Леик
Саветник за националну безбедност
Бела кућа
1600 Pensilvania Ave. N.W.
Washington D.C. 205000

Поштовани господине Леик,

Срби су управо прихватили Венс-Овенов план о заустављању рата у Босни и Херцеговини. С друге стране, Хрвати и Муслимани не желе да се рат заустави и нападају Србе у Српској Крајини, Босни и Херцеговини и Србији. Очигледно је да желе војну интервенцију Сједињених Држава.

Основна погрешна схватања о територијама у Босни и Херцеговини резултат су исхитреног безусловног признавања Босне и Хецеговине као “суверене државе” и медија који су становнике Босне и Херцеговине муслиманске вере назвали "Бошњацима" а Србе, источне православце, "агресорима".

Вековима су Срби живели у Босни и Херцеговини. Босна, земља Срба, први пут се спомиње у списима Константина Порфирогенита, византијског цара и историчара - писца. Он спомиње да су у време једног од првих српских владара, Часлава (927-960), Босна и њени Срби били део Чаславове државе.

Статистички подаци о аустроугарском становништву из 1914. године који се односе на становништво Босне показују да су три четвртине становништва били Срби: 930.000 православаца у Босни су били Срби; 620.000 Муслимана су били Срби који су примили мухамеданску веру у 15. веку, у време када је то подручје било под окупацијом Отоманских Турака; 420.000 католика су били хрватски римокатолици.

Фашистичка - комунистичка политика (од 1941. до данас) и појава муслиманског фундаментализма у Босни и Херцеговини резултирали су геноцидом и егзодусом Срба из ових српских земаља.

Глас америчко-српске заједнице се не чује због политике Бушове администрације и екстремно пристрасних медија. Садашња администрација мора да преиспита неуспелу политику САД према бившој Југославији. Све што ми амерички Срби тражимо од Вас јесте фер и једнак третман свих страна у југословенском сукобу. Молимо Вас да не ширите рат у бившим југословенским републикама. Слањем оружја Муслиманима у Босни и Херцеговини, увођењем зона забрањеног летења или бомбардовањем Београда и других градова у Србији само ће се повећати проливање крви и удаљићемо се од политичког решења.

С поштовањем,

[Мада су ово писмо упутили амерички Срби, њега је вероватно саставио др Радован Караџић. Исто писмо било је упућено Билу Клинтону и Ворену М. Кристоферу.]

93-004-o

February 22, 1993

Mr Yuliy Vorontsov
Russian Ambassador to the United Nations
Russian Mission of the United Nations
136 East 67th Street
New York, N.Y. 10021

Dear Mr Ambassador,

Since the beginning of civil war in former Yugoslavia Croatian and Moslem forces have broken every cease fire. They have staged brutal attacks on civilians to provoke military interventions against Serbs.

The latest Croatian aggression on January 22, 1993, against the Serbian Republic Krajina took at least 1,000 Serbian lives. For the Croatian and Moslem crimes the United States has pressured the United Nations Security Council to implement severe sanctions against Serbian people in Serbia and Montenegro!

We Americans of Serbian descent are outraged by such double standards. We urge you, Mr Ambassador, to introduce a resolution demanding either for the immediate lifting of sanctions on Serbia and Montenegro or imposing similar ones upon Croatia.

Only a Russian veto in United Nations Security Council can put an end to this double standard and injustice.

Respectfully,

[This letter was probably drafted by dr Radovan Karadzic.]

93-004-п

22. фебруар 1993.

Господин Јулиј Воронцов
Руски амбасадор у Уједињеним Нацијама
Руска мисија при Уједињеним Нацијама
136 East 67th Street
Њујорк

Поштовани господине амбасадоре,

Од почетка грађанског рата у бившој Југославији хрватске и муслиманске снаге су прекршиле сваки прекид ватре. Изводиле су бруталне нападе на цивиле како би испровоцирале војну интервенцију против Срба.

Последња хрватска агресија изведена 22. јануара 1993. године на Републику Српску Крајину однела је најмање 1000 српских живота. Сједињене Америчке Државе су извршиле притисак на Уједињене Нације да за злочине које су извршили Хрвати и Муслимани уведу оштре санкције српском народу у Србији и Црној Гори!

Ми Американци српског порекла огорчени смо због таквих двоструких стандарда. Молимо Вас да предложите резолуцију којом би се или одмах скинуле санкције Србији и Црној Гори или сличне санкције наметнуле и Хрватској.

Једино руски вето у Савету безбедност Уједињених Нација могао би да заустави ове двоструке стандарде и неправду.

С поштовањем

[И ово писмо америчких Срба је вероватно саставио др Радован Караџић.]

93-005-o

February 27, 1993

AN OPEN LETTER TO THE AMERICAN PEOPLE

From Dr Radovan Karadzic - President of the Republic of Srpska

My warm greetings to the American people. In the interest of peace, I and my delegation have returned to New York for the continuation of the Geneva peace conference, reconvened here at the United Nations.

First, I would like to acknowledge the indispensable and untiring contribution of the co-chairman of the peace talks, the distinguished Mr Cyrus Vance and Lord David Owen. These outstanding diplomats have, with us, worked against tremendous odds in an effort to unravel the densely tangled web of interests that are manifest in the tragic civil war between the constituent peoples of Bosnia Herzegovina.

The interests I'm pointing to are by no means exclusively those of the indigenous Bosnian Serbs, Bosnian Muslims, and Bosnian Croats. It is indeed, the SYNERGY between local interests and powerful foreign interests that sparked the explosive chain reaction of secessionist political opportunism that has engulfed some of the former Yugoslav republics in flames.

Specifically: German threats to go ahead with recognition of secessionist republics unilaterally, in defiance of the E.C.'s misgivings. Bonn pursued this tack despite the warnings of Cyrus Vance and Lord Carrington, to name but two prominent diplomats who raised their voices in protest. The Germans bullied the E.C. into a consensus, thus encouraging catastrophic political aggressiveness on the part of the secessionists, and ultimately war. With the benefit of hindsight, no less than Lawrence Eagleburger has underscored this analysis countless times in the past few months. He is not alone in his opinion.

It is this same political symbiosis, and not, as is constantly repeated in the media, "centuries' old hatred and war" between our constituent peoples, that precipitated WAR in Bosnia Herzegovina.

It was over five hundred years ago that the Ottoman Turks conquered the Serbian population of Bosnia Herzegovina and converted considerable numbers of Serbs to Islam. With the most notable exception of World War II, (when a Croatian, Muslim alliance with Adolph Hitler was responsible for a systematic genocide against the Serbs and Jews which cost many hundreds of thousands of lives,) we have lived together with our Muslim neighbours largely without bloodshed, for many centuries. This was the case since after World War II up until shortly before last April when outside political intervention pushed us into war. Fact vs. Fantasy.

This raises the question of yet another important, divisive foreign interest - namely: the media. The provocative role played by Western television, radio and print media, may be in fact the most destructive of all. It is they who, in their eagerness to provide consumer DRAMA, consistently depict various factions as "good guys" and others as "bad guys." It is the media who write the scenario, set the

stage and direct the action in which the "good guys" are free to perform and capture the world's sympathy. At the same time they limit the appearances of the "bad guys" to scenes skillfully choreographed to augment the momentum of their black and white plotline.

FOR EXAMPLE: The breadline massacre, in which the Muslims staged the grisly murders of eighteen innocent civilians, (among whom were a number of Serbs,) only days before the U.N. was to vote on sanctions against Serbia. The immediate success of this incomprehensibly cynical political brutality can be measured by the overwhelming support for the enactment of the sanctions and ten months of wholesale destruction of Serbia's economy and social well being. By comparison, when the media afford air time to a Serb it is usually someone like Borislav Erak, who was trotted out to the American people on Thanksgiving weekend (when everyone is home in front of the T.V.) and given free play in delivering his psychotic confession of murder and rape. Rape. Mass Serbian rapes; another of the medias' utterly foundationless myths which, through repetition, has become commonly accepted as fact. So much so, that when the European parliament convened public hearings in Brussels last week, the absence of the committee's chairperson, Ann Wharburton, (who first publicized the charges,) was barely taken note of in the media. So much so, that the opening statement by noted French intellectual Simone Weil, denouncing the commission's methods as shoddy and findings as lacking in evidence, was by that time obsolete! The damage has been done. Case closed.

The list of such improprieties is virtually endless - the damage to my country and the peace process inestimable. The threat to Democracy, as embodied in the American way of life which all of us in the world so admire and aspire to, is profound. Even the President of the United States finds himself to a great extent the victim of media currents; perhaps compelled to act against his own better judgement and that of his advisers, in an effort to stay potential criticism, lest the media harp on his campaign rhetoric or raise questions about his military history in the context of his unwillingness to "do something" about Muslim suffering (the only suffering visible in the mass media,) in Bosnia Herzegovina.

As a result, it is now America who threatens unilateral action in the defense of Democratic and humanitarian concerns. As was the case with the E.C. after the German threats of unilateral recognition in December 1991, one by one the initially unwilling parties to this "risky operation" acquiesce in yet another fateful consensus.

Premature recognition led to Civil war in Yugoslavia in 1991. In 1993 this ill-advised American humanitarian operation could overnight transform a local conflict into a Balkan war, perhaps - a world war. The protests of the world's leading diplomatic and military experts have fallen on deaf ears.

Once again the stage is being set as CBS, CNN, ABC, et al, apply for transit permits so they can put their LIGHTS their CAMERAS and their CREWS in place for the final showdown. Will the Muslims take advantage again of the best opportunity they've had yet. Will they finally get America to intervene militarily on their behalf by shooting down an American plane and having that too blamed on the Serbs? The tragic and deplorable terrorist incident at the World Trade Center is fresh testimony to the extraordinary volatility and immediate dangers of direct foreign involvement.

We urge President Clinton to show political courage and fortitude, to cease and desist with the air drop, to make use of the perfectly adequate land routes for the delivery of humanitarian aid. We urge President Clinton to fulfill his sacred trust and pursue a course of prudence and peace and in so doing secure his position as a leader and statesman whose wisdom in a time of crisis saved the world from a potential conflagration (as did Kennedy's in the Cuban missile crisis) - instead of, with the best of intentions, unwittingly exposing the American people and mankind to the hell of Armageddon.

Whith my sincere hopes for peace and
warm personal regards to the American people,

Radovan Karadzic

27. фебруар 1993.

ОТВОРЕНО ПИСМО АМЕРИЧКОМ НАРОДУ

Од др Радована Караџића - Председника Републике Српске

Срдечно поздрављам амерички народ. У интересу мира, ја и моја делегација вратили смо се у Њујорк ради наставка Женевске мировне конференције која ће се одржати овде у Уједињеним Нацијама.

Као прво, желео бих да се захвалим на изузетно важном и неуморном доприносу копредседавајућег мировних преговора, угледног господина Сајруса Венса и лорда Дејвида Овена. Ове истакнуте дипломате су, заједно са нама, радиле уз велике напоре на расплетању густо испреплетане мреже интереса који су се манифестовали у трагичном грађанском рату између конститутивних народа Босне и Херцеговине.

Интереси на које указујем нису искључиво интереси староседелаца босанских Срба, босанских Муслимана и босанских Хрвата. То је, у ствари, СИНЕРГИЈА између локалних и страних интереса, која је као варница покренула ланчану реакцију сецесионистичког политичког опортунизма који је попут пожара брзо захватио неке републике бивше Југославије.

Истакао бих следеће: Немачка прети да ће ићи даље и једнострано признати сецесионистичке републике, упркос бојазнима Европске заједнице. Бон је наставио овим путем упркос упозорењима Сајруса Венса и лорда Карингтона, да споменем само ту двојицу истакнутих дипломата који су дигли свој глас против тога. Немци су натерали Европску заједницу на концензус, охрабривши на тај начин катастрофалну политичку агресивност једног дела сецесиониста, а коначно и рат. Ако се осврнемо уназад, сам Лоренс Иглбергер је извео ову анализу небројано пута у току протеклих неколико месеци. Он није усамљен у оваквом свом мишљењу.

Рат у Босни и Херцеговини је исхитрила иста та политичка симбиоза, а не, како се у медијима непрекидно понавља, "вековима стара мржња и рат" између њених конститутивних народа.

Пре више од пет стотина година Отомански Турци покорили су српско становништво у Босни и Херцеговини и превели знатан број Срба у исламску веру. Осим добро познатог изузетка, Другог светског рата (када је хрватско-муслиманска коалиција са Адолфом Хитлером била одговорна за систематски геноцид над Србима и Јеврејима који је однео много стотина хиљада живота), много векова смо живели заједно са суседима Муслиманима углавном без проливања крви. Тако је било и од Другог светског рата до непосредно пред прошли април када нас је спољна политичка интервенција гурнула у рат. Чињенице против измишљене приче.

Ово покреће питање још једног важног, страног интереса који подстиче поделе - односно: медија. Провокативна улога коју играју западна телевизија, радио и штампа, може, у

ствари, да буде најдеструктивнија од свих. Они су ти који у жељи да привуку потрошаче ДРАМЕ константно описују једну страну као "добре момке" а другу као "лоше момке". Медији су ти који пишу сценарио, постављају позорницу и усмеравају радњу у којој је "добрим момцима" дозвољено да слободно одиграју своју улогу и стекну симпатије света. Истовремено они ограничавају појављивање "лоших момака" само на сцене са вешто урађеном кореографијом како би повећали утисак црно-беле слике о њима.

НА ПРИМЕР: масакр у реду за хлеб у коме су Муслимани исценирали ужасно убиство осамнаест недужних цивила (међу којима је био и једна број Срба) само неколико дана пре гласања о санкцијама против Србије у УН. Успех који је тог тренутка имала ова несхватљива цинична политичка бруталност може се измерити огромном подршком која је дата увођењу санкција и десет месеци потпуног уништавања српске привреде и друштвеног стандарда. Поређења ради, када медији дају простор неком Србину то је обично неко попут Борислава Ерака, који је изведен пред амерички народ за викенд на Дан захвалности (када су сви код куће пред телевизором) и коме је дозвољено да слободно да своје болесно признање о извршеном убиству и силовању. Силовање. Масовна силовања која су починили Срби; још једна од прича без основе коју су пласирали медији, која се, пошто је безброј пута поновљена, прихвата као чињеница. Исто тако, када су прошле недеље сазвани јавни претреси у Бриселу, одсуство председавајућег комитета, Ане Варбуртон (која је прва објавила оптужбе), једва да је примећено у медијима. Исто тако, уводно излагање познате француске интелектуалке Симоне Веил, која је осудила методе које користи комисија и рекла да су они лоши, а да су одлуке донесене без доказа, у то време је већ било застарело! Штета је учињена. Случај је закључен.

Листа оваквих неумесних случајева је практично бесконачна - штета мојој земљи и мировном процесу непроценљива. Претња Демократији, која је остварена у америчком начину живота, којој се сви ми у свету дивимо и којој тежимо, јесте бескрајна. Чак је и Председник Сједињених Америчких Држава у великом броју случајева жртва разних струја у медијима; можда је приморан да ради против сопствене боље процене и процене својих саветника, у напору да задржи потенцијални критицизам, како се медији не би враћали на његове говоре из времена кампање и потезали питања његове војне прошлости у контексту његове неспремности да "учини нешто" у вези патње Муслимана (патње се једино виде у медијима) у Босни и Херцеговини.

Резултат тога је да је сада Америка та која прети једностраним акцијама у циљу одбране Демократије и хуманитарних питања. Такав је био случај и са Европском заједницом. Након што је Немачка запретила једностраним признавањем у децембру 1991. године, једна по једна страна, које у почетку нису биле спремне на ту "ризичну операцију", прећутно су прихватиле још један кобни консензус.

Прерано признавање довело је до грађанског рата у Југославији 1991. године. Године 1993. ова несмотрена америчка хуманитарна акција могла је преко ноћи да претвори локални сукоб у балкански рат, а можда и у светски рат. Протести водећих светских дипломата и војних стручњака нису имали никаквог одјека.

Још једном се поставља позорница док ЦБС, ЦНН, АБЦ и др. подносе захтеве за транзитне дозволе како би поставили своје СВЕТЛО, КАМЕРЕ И ЕКИПЕ на место завршне представе. Хоће ли Муслимани поново искористити најбољу прилику коју су до сада имали? Да ли ће коначно навести Америку да у њихово име интервенише тако што ће срушити амерички авион, а за то оптужити Србе? Трагични и жалосни терористички инцидент у

Светском трговачком центру је свеже сведочанство о изузетној променљивости и непосредној опасности од директног страног мешања.

Позивамо Председника Клинтона да покаже политичку храброст и одважност да прекине и одустане од ваздушног достављања хуманитарне помоћи и да за то користи сасвим адекватне копнене руте. Подстичемо председника Клинтона да испуни своју свету дужност и настави курсем мудрости и мира и да на тај начин обезбеди себи место лидера и државника чија је мудрост у време кризе спасила свет од потенцијалног пожара (као што је то учинио Кенеди у време кубанске кризе око ракета) - уместо да, у најбољим намерама, несвесно изложи амерички народ и човечанство паклу Армагедона.

С искреним надама у мир
најсрдачније поздрављам амерички народ.

Радован Карацић

93-006-o

REPUBLIC OF SRPSKA

PRESIDENCY

No. 01-16/93

Belgrade, March 11, 1993

TO: CO-CHAIRMEN OF THE CONFERENCE ON FORMER YUGOSLAVIA

Messrs. Cyrus Vance and Lord David Owen

FROM: PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Dr Radovan Karadzic

Following the recent events in Eastern Bosnia I have to inform you of the fact that Muslim forces, ordered by their supreme command in Sarajevo, launched a strong offensives in two directions. One being directed from Tuzla region to Zvonik, and the other directed from Zenica region towards north/northwestern lines in Ilijas near Sarajevo.

The aim of these offensives is clear from two aspects. Militarily Muslims would like to take over the territories and break a vital corridor for Serbs in the region. The second aim is to make all other East-Bosnia operations disguised in the view of public opinion.

One of the reasons Muslim government is making pressure to international community to punish the Serbs for activities in Cerska-Konjevica Polje region is to make all their offensive acts run outside of the world attention.

I believe that this practice is highly counter-productive and thus brings our side in unequitable position in the view of peace-talks. Therefore, I would request an immediate action taken by you in order to make Muslims stop their massive attacks. I expect that your action would bring better conditions for continuation of the peace process.

With my highest respect,

Yours,

Dr Radovan Karadzic

93-006-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИШТВО

Бр. 01-16/93
Београд, 11. март 1993.

Прима: КОПРЕДСЕДАВАЈУЋИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ

Господа Сајрус Венс и лорд Дејвид Овен

Шаље: ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
др Радован Карацић

Након недавних догађаја у источној Босни морам да Вас обавестим да су муслиманске снаге, по наређењу њихове врховне команде у Сарајеву, започеле јаке офанзиве у два правца. Једна је из правца Тузле ка Зворнику, а друга из правца Зенице према северно-северноисточним линијама у Илијашу поред Сарајева.

Посматрано са два аспекта циљ ових напада је јасан. Милитантни Муслимани би желели да преузму територије и прекину важан коридор обезбеђен за Србе у овом региону. Други циљ је да све остале источнобосанске операције маскирају пред јавним мњењем.

Један од разлога зашто муслиманска влада врши притисак на међународну заједницу да казни Србе за активности у области Церска-Коњевића Поље јесте жеља да пажњу света одвуче од својих напада.

Верујем да је ова пракса веома контрапродуктивна и да нашу страну доводи у неравноправан положај у мировним преговорима. Према томе, желео бих да затражим да одмах предузмете мере и зауставите Муслимане и њихове масовне нападе. Очекујем да би ваша акција створила боље услове за наставак мировног процеса.

Уз најдубље поштовање,

Ваш

др Радован Карацић

93-007-o

REPUBLIC OF SRPSKA

PRESIDENT

Pale, April 4, 1993

TO: GENERAL WAHLGREN

FORCE COMMANDER

UNPROFOR

Dear General Wahlgren,

I regret my having to declare that the "Presidential Statement", as well as many other UN documents, is based on wrong premises and distorted facts.

We have not decided "not to permit any further humanitarian aid... and to allow only evacuation of the civilian population" as contained in the Statement. The blocking of convoys were caused by small or big irregularities, unauthorized routes, refusals of inspection etc. The Serbian side respects the cease-fire in spite of provocations from the Moslem and Croatian side.

We do not keep Srebrenica under siege. Moslem forces still occupy more than a dozen of Serbian villages, and we do not know anything about the fate of the Serbian civilians in these villages. As you will probably have heard, in the villages we have recently liberated, we discovered more than ten mass-graves and none of the civilians alive. During two and a half months of the Moslem holding of the area, more than fifty Serbian villages were occupied and destroyed, more than a thousand and three hundred civilians killed and several hundreds are missing.

As usually, the international community did not pay any attention to the sufferings of the Serbs. We have been crucified and there is no end to it. Yet, the Moslem side refuses to talk to the Serbs, and nobody puts the blame on them. Forgive my bitter words, they are not meant for you.

As far as UN monitors are concerned, it has to be comprehensively discussed. We shall keep the corridors opened but UNPROFOR and UNHCR have to follow agreements, routes, accept inspections as agreed before, because of the terrible mistrust and suspicion present everywhere in this war. The simple military mind requires that agreements should be literally kept to. I have also given authorization for the air corridor.

I do hope, dear General Wahlgren, that we shall cooperate for the benefit of all people in B-H, regardless of ethnic or religious affiliation.

I would very much appreciate if you would convey this letter to the President of the Council and the Secretary General,

Sincerely yours,

Dr Radovan Karadzic

93-007-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК

Пале, 4. април 1993.

Прима: ГЕНЕРАЛ ВАЛГРЕН
КОМАНДАНТ СНАГА
УНПРОФОР-а

Поштовани господине Валгрен,

Жао ми је што морам да кажем да је "Председничка изјава", као и многи други документи УН, заснована на погрешним претпоставкама и искривљеним чињеницама.

Ми нисмо одлучили "да не дозволимо било какву даљу хуманитарну помоћ ... и да дозволимо евакуацију само цивилног становништва" како се наводи у изјави. До заустављања конвоја долазило је само због мањих или већих нерегуларности, неодобрених рута, одбијања да се изврши преглед итд. Српска страна поштује прекид ватре упркос провокацијама са муслиманске и хрватске стране.

Ми не држимо Сребреницу под опсадом. Муслиманске снаге још увек држе више од десетак српских села, а ми не знамо ништа о судбини српских цивила у тим селима. Као што ћете вероватно чути, у селима која смо недавно ослободили, открили смо више од десет масовних гробница и ниједног живог цивила. Током два и по месеца за које време су Муслимани држали ову област, више од педесет српских села је је окупирано и разрушено, више од хиљаду и три стотине цивила убијено, а неколико стотина се води као нестало.

Као и обично, међународна заједница уопште не обраћа пажњу на патње Срба. Ми смо разапети на крсту и томе нема краја. Поред тога, муслиманска страна одбија да разговара са Србима, а нико их због тога не окривљује. Опростите ми због овако оштрих речи, оне нису упућене Вама.

Што се тиче посматрача УН, то треба добро размотрити. Ми ћемо држати коридоре отворене али УНПРОФОР и УНХЦР треба да се држе договора, утврђених праваца, да прихватају преглед како је раније договорено, због страшног неповерења и сумње присутне свуда у овом рату. Обичан војнички ум захтева буквално придржавање договора. Ја сам дао и одобрење за ваздушни коридор.

Заиста се надам, драги генерале Валгрен, да ћемо сарађивати на добробит свих народа у Босни и Херцеговини, без обзира на етничку или верску припадност.

Молио бих Вас да са овим писмом упознате председника Савета безбедности и Генералног секретара.

С поштовањем,
др Радован Караџић

93-008-o

Dr Radovan Karadzic
From the leader of the Bosnian Serbs
Rt Hon Paddy Ashdown MP
House of Commons
LONDON
SW1A 0AA
14 April 1993

Dear Mr Ashdown,

It is important for me to write to you directly following events around Srebrenica during the course of the weekend. These events have provoked what you have accurately described as “*dangerous emotional nonsense*”

Firstly and most importantly I must tell you that *no* orders were given by either the Bosnian-Serb political or military leadership to fire on Srebrenica. The first that I heard of this attack was through a news-wire report on Monday evening.

Report claiming that this was a “Serb response to the operation of the no-fly zone” are absurd and are to be totally refused. We have no intention of endangering *any* UN personnel.

I am writing to the United Nations Secretary General this morning in order to ask him to supply me with immediate details of the trajectory and position from which this assault was launched. I am also keen to establish if there are any independent witnesses to the actual attack who are able to confirm that this was from Bosnian-Serb artillery positions. So far we have found no evidence to suggest that our forces were responsible for this well timed assault which has provoked such understandable outrage.

This incident is not dissimilar to the “*Serb shelling*” of the bread queue in Sarajevo almost a year ago. It was only following the discovery of a leaked United Nations report that it became evident that this was a Muslim assault on their own people, designed to continue the process of demonising the Serbs and provoke the sort of response we have seen during the past 24 hours.

I must appeal to you, as I will to the British Government and the Leader of the Opposition in a similar letter, to take a political lead in the way in which we address this whole catastrophic conflict.

You are right to suggest that it is no good formulating policy as an emotional response to images which are the result of this war and not its cause. Unless we deal with the issues and not the consequences, this war can never end. This has to be understood as does the ironic stale mate that exists: namely that one side is not able to achieve military victory but succeeds diplomatically and the other that cannot succeed diplomatically is too powerful to lose militarily.

The Vance/Owen plan has been largely accepted by the Bosnian-Serbs, we have signed up to two thirds of this initiative and agree with large parts of the remaining portion. We do have reservations on the precise definition of maps, reservations that cannot simply be ignored.

The Bosnian-Serbs, at every level, insist upon a corridor linking our territories as a kind of umbilical cord. This will provide us with the only security adequate enough to allow us to a to removal from the Federal Republic of Yugoslavia into a new state on whose territory so many Serb lives were lost in previous inter-ethnic conflicts.

We are now at a crossroads, either at the threshold of peace or on the brink of a far more brutal war. It is dangerous to continue encouraging Muslim in the belief that *their* breaches of the ceasefires do not matter and that their offensives will go unregistered. No one section of Bosnia's population has a greater legitimacy or mandate over this sovereign territory. Those who continue to encourage the Muslims in the belief that they can somehow achieve a military victory, which will remove the need for consensus, are pushing all of us towards a great disaster.

I would appeal to you to do all in your power to bring the agenda back to the *real politik* and the primary causes of the conflict, rather than allowing the agenda to be set by horrific spectacles and side shows. I am not suggesting for a minute that pressure on the Serbs should be removed, only that equal pressure should be applied on all of those who are undoubtedly involved in a conflict whose sole result so far is death and destruction.

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic

93-008-п

Др Радован Карацић
14. април 1993.

Од вође босанских Срба

Веома часни Педи Ешдаун, члан Парламента
Доњи дом
ЛОНДОН
CW1A 0AA

Поштовани господине Ешдаун,

Важно ми је да напишем директно Вама након догађаја око Сребренице у току прошлог викенда. Ти догађаји су изазвали оно што сте тачно описали као *"опасну емоционалну глупост"*.

Као прво и најважније морам да Вам кажем да никакво наређење о отварању ватре на Сребреницу није дато ни од стране политичког ни војног руководства босанских Срба. Први пут сам чуо за тај напад у радио-вестима у понедељак увече.

Извештаји у којима се тврди да је то српски одговор на увођење зоне "забрањених летова" јесу апсурдни и морају потпуно да се одбаце. Ми немамо намеру да доведемо у опасност било ког припадника УН.

Јутрос пишем Генералном секретару Уједињених нација да бих од њега затражио да ми одмах достави детаље који се односе на трајекторије и положај са кога је напад изведен. Такође, жарко желим да утврдим да ли постоје неки неутрални сведоци тог напада који могу да потврде да је он изведен са артиљеријских положаја босанских Срба. До сада нисмо пронашли никакав доказ који би указивао да су наше снаге одговорне за овај временски добро темпиран напад који је изазвао овакво разумљиво гнушање.

Овај инцидент се не разликује од *"српског гранатирања"* реда за хлеб у Сарајеву пре скоро годину дана. Он је само, према ономе што открива извештај УН који је процурео и у коме се каже да је постало јасно да је то био муслимански напад на сопствене људе, конструисан са намером да се настави процес демонизације Срба и испровоцира таква врста реакције какву смо видели током протекла 24 сата.

Морам апеловати на Вас, као што ћу сличним писмом апеловати и на британску владу и лидера опозиције, да преузмете политичко вођство у складу са нашим виђењем овог целокупног катастрофалног сукоба.

У праву сте када кажете да није добро да се политика формулише као емоционална реакција на слике које су резултат, а не узрок овог рата. Уколико се не бавимо проблемима, а бавимо се последицама, овај рат се никада неће завршити. Ово мора да се схвати, као и иронична мртва тачка на којој се налазимо; наиме, једна страна не може да постигне војну победу али дипломатијом постиже резултате, док друга страна не може да постигне резултате дипломатским путем али је сувише јака да би изгубила на војном плану.

Босански Срби су прихватили већи део Венс-Овеновог плана; потписали смо до две трећине ове иницијативе и сагласили смо се са већином преосталог дела. Имамо одређене резерве према прецизном дефинисању мапа, резерве које се не могу једноставно игнорисати.

Босански Срби, на свим нивоима, инсистирају на коридору који попут пупчане врпце повезује наше територије. То ће нам бити једина гаранција довољна да бисмо се сагласили са одвајањем од Савезне Републике Југославије у нову државу на чијој територији је изгубљено толико много српских живота у претходним међуетничким сукобима.

Сада се налазимо на прекретници, или на прагу мира или на ивици још бруталнијег рата. Опасно је и даље охрабривати Муслимане у веровању да *њихово* кршење прекида ватре није важно и да ће њихови напади остати нерегистровани. Ниједан део босанског становништва нема већи легитимитет или мандат над овом сувереном територијом. Они који наставе да охрабрују Муслимане у веровању да некако могу да постигну војну победу, чиме ће се елиминисати потреба за консензусом, гурају све нас у велику несрећу.

Молио бих Вас да учините све што је у Вашој моћи и вратите у програм рада *реал политику* и основне узроке сукоба и да не дозволите да се акценат ставља на ужасавајуће спектакле и споредне представе. Ни за тренутак не предлажем да се прекине са притиском на Србе, већ да се једнак притисак примени на све оне који су несумњиво укључени у сукоб чији су једини резултат до сада смрт и разарање.

С поштовањем,
др Радован Караџић

93-009-o

Dr Radovan Karadzic

From the leader of the Bosnian Serbs

14 April 1993

Rt Hon Malcolm Rifkind QC MP

Secretary of State for Defence

Ministry of Defence

Whitehall

LONDON

SW1A 2HB

Dear Mr Secretary of State,

As you are due to make a statement in the House of Commons in few hours it is important for me to write to you directly following events around Srebrenica during the course of the weekend. These events have provoked what you have accurately described as “*dangerous emotional nonsense*”.

Firstly I must tell you that *no* orders were given by either the Bosnian-Serb political or military leadership to fire on Srebrenica. The first that I heard of this attack was through a news-wire report on Monday evening.

Reports claiming that this was a “Serb response to the operation of the no-fly zone” are absurd and are to be totally refused. We have no intention of endangering *any* UN personnel.

I am writing to the United Nations Secretary General this morning in order to ask him to supply me with immediate details of the trajectory and positions from which this assault was launched. I am also keen to establish if there are any independent witnesses to the actual attack who are able to confirm that this was from Bosnian-Serbs artillery positions. So far we have found no evidence to suggest that our forces were responsible for this well timed assault which has provoked such understandable outrage.

This incident is not dissimilar to the “*Serb shelling*” of the bread queue in Sarajevo almost a year ago. It was only following the discovery or of leaked United Nations report that it became evident that this was a Muslim assault on their own people designed to continue the process of demonising the Serbs and provoke the sort of response we have seen during the past 24 hours.

I must appeal to you as I have in a similar letter to the Leader of the Opposition today to take a political lead in the way in which we address this whole catastrophic conflict.

You are right to suggest that it is no good formulating policy as an emotional response to image which are the result of this war and not its cause. Unless we deal with the issues and not the consequences, this war can never end. This has to be understood, as does the ironic stale mate that

exists; namely that one side is not able to achieve military victory but succeeds diplomatically and the other that cannot succeed diplomatically is too powerful to lose militarily.

The Vance/Owen plan has been largely accepted by the Bosnian Serbs, we have signed up to two thirds of this initiative and agree with large parts of the remaining portion. We do have reservations on the precise definition of maps, reservations that cannot simply be ignored.

The Bosnian-Serbs, at every level, insist upon a corridor linking out territories as a kind of umbilical cord. This will provide us with the only security adequate enough to allow us to agree to removal from the Federal Republic of Yugoslavia into a new state on whose territory so many Serb lives were lost in previous conflicts.

We are now at a crossroads, either at a threshold of peace or on the brink of a far more brutal war. It is dangerous to continue encouraging Muslims in the belief that *their* breach of the ceasefire do not matter and that their offensives will go unregistered. No one section of Bosnian's population has greater legitimacy or mandate over this sovereign territory. Those who continue to encourage the Muslims in the belief that they can somehow achieve a military victory, which will remove the need for consensus, are pushing all of us towards a great disaster.

I would appeal to you to do all in your power to bring the agenda back to the *real politik* and the primary causes of the conflict, rather than allowing the agenda to be set by horrific spectacles and side shows. I am not suggesting for a minute that pressure on the Serbs should be removed, only that equal pressure should be applied on all of those who are undoubtedly involved in conflict whose sole result so far is death and destruction.

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic

93-009-п

др Радован Караџић

Од вође босанских Срба

14. април 1993.

Веома часни Малколм Рифкин, члан Парламента
Државни секретар за одбрану
Whitehall
ЛОНДОН
SW1A 2XB

Поштовани господине државни секретаре,

Пошто за неколико сати треба да дате изјаву у Доњем дому, важно ми је да Вам напишем директно након догађаја око Сребренице током викенда. Ови догађаји су изазвали оно што сте тачно описали као "*опасну емоционалну глупост*".

Као прво морам да Вам кажем да *никакво* наређење о отварању ватре на Сребреницу није дато ни од стране политичког ни војног руководства босанских Срба. Први пут сам чуо за тај напад у радио-вестима у понедењак увече.

Извештаји у којима се тврди да је то српски одговор на увођење "зоне забрањених летова" јесу апсурдни и морају потпуно да се одбаце. Ми немамо намеру да доведемо у опасност *било ког* припадника УН.

Јутрос пишем Генералном секретару Уједињених нација да бих од њега затражио да ми одмах достави детаље који се односе на трајекторије и положај са кога је напад изведен. Такође, жарко желим да утврдим да ли постоје неки неутрални сведоци тог напада који могу да потврде да је он изведен са артиљеријских положаја босанских Срба. До сада нисмо пронашли никакав доказ који би указивао да су наше снаге одговорне за овај временски добро темпиран напад који је изазвао овакво разумњиво гнушање.

Овај инцидент се не разликује од "*српског гранатирања*" реда за хлеб у Сарајеву пре скоро годину дана. Он је само, према ономе што открива извештај УН који је процурео и у коме се каже да је постало јасно да је то био муслимански напад на сопствене њуде, конструисан са намером да се настави процес демонизације Срба и испровоцира таква врста реакције какву смо видели током протекла 24 сата.

Морам апеловати на Вас, као што сам у сличном писму данас апеловао и на лидера опозиције, да преузмете политичко вођство у складу са нашим виђењем овог целокупног катастрофалног сукоба.

У праву сте када кажете да није добро да се политика формулише као емоционална реакција на слике које су резултат, а не узрок овог рата. Уколико се не бавимо проблемима, а бавимо се последицама, овај рат се никада неће завршити. Ово мора да се схвати, као и иронична мртва тачка на којој се налазимо; наиме, једна страна не може да постигне војну победу али дипломатијом постиже резултате, док друга страна не може да постигне резултате дипломатским путем али је сувише јака да би изгубила на војном плану.

Босански Срби су прихватили већи део Венс-Овеновог плана; потписали смо до две трећине ове иницијативе и сагласили смо се са већином преосталог дела. Имамо одређене резерве према прецизном дефинисању мапа, резерве које се не могу једноставно игнорисати.

Босански Срби, на свим нивоима, инсистирају на коридору који попут пупчане врпце повезује наше територије. То ће нам бити једина гаранција довољна да бисмо се сагласили са одвајањем од Савезне Републике Југославије у нову државу на чијој територији је изгубљено толико много српских живота у претходним међуетничким сукобима.

Сада се налазимо на прекретници, или на прагу мира или на ивици још бруталнијег рата. Опасно је и даље охрабривати Муслимане у веровању да *њихово* кршење прекида ватре није важно и да ће њихови напади остати нерегистровани. Ниједан део босанског становништва нема већи легитимитет или мандат над овом сувереном територијом. Они који наставе да охрабрују Муслимане у веровању да некако могу да постигну војну победу, чиме ће се елиминисати потреба за консензусом, гурају све нас у велику несрећу.

Молио бих Вас да учините све што је у Вашој моћи и вратите у програм рада *реал политику* и основне узроке сукоба и да не дозволите да се акценат ставља на ужасавајуће спектакле и споредне представе. Ни за тренутак не предлажем да се прекине са притиском на Србе, већ да се једнак притисак примени на све оне који су несумњиво укључени у сукоб чији су једини резултат до сада смрт и разарање.

С поштовањем,
др Радован Караџић

93-010-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

Pale, April 17, 1993.
01-55/93

TO THE CHAIRMAN
OF THE SECURITY COUNCIL
UNITED NATIONS

Mister Chairman,

We have just got knowledge of the provisions of the Security Council resolution concerning Srebrenica. We are informing you that the Serbian forces, although able to, have not and will not enter Srebrenica.

There are many falseness in media about the situation in Srebrenica, which may lead to completely wrong conclusions. We would ask you to inform the Security Council about the following:

1. The Serbs will co-operate with UN forces in implementation of the resolution.
2. The Serbs will remain in the Serbian villages around Srebrenica and will not enter the town.
3. The Serbs are not shelling and will not shell Srebrenica.
4. The humanitarian convoy, which unnecessarily returned to Yugoslavia, may enter Srebrenica.
5. The presence of UNPROFOR monitors is in our best interest and we shall create no obstacles for the Canadian Battalion to be deployed in the town.
6. Tomorrow we shall propose to generals Wahlgren and Morillon an over-all cessation of hostilities, which ought to be monitored and supervised by UN personnel.

dr Radovan Karadzic

93-010-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

Пале, 17. април, 1993.
01-55/93

ПРЕДСЕДАВАЈУЋЕМ
САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ
УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

Господине председавајући,

Управо смо сазнали за одредбе резолуције Савета безбедности о Сребреници. Обавештавамо Вас да српске снаге, мада су у стању да то изведу, нису ушле, нити ће ући у Сребреницу.

Има много неистина у медијима око ситуације у Сребреници, које могу довести до потпуно погрешних закључака. Замолили бисмо Вас да Савет безбедности обавестите о следећем:

1. Срби ће сарађивати са снагама УН у примени резолуције.
2. Срби ће остати у српским селима око Сребренице и неће ући у град.
3. Срби не гранатирају нити ће гранатирати Сребреницу.
4. Хуманитарни конвој који се непотребно вратио уЈугославију може да уђе у Сребреницу.
5. Присуство УНПРОФОР-ових посматрача је и те како у нашем интересу, па нећемо спречавати да канадски батаљон буде размештен у граду.
6. Сутра ћемо предложити генералима Валгрону и Морилону потпуни прекид непријатељстава, који треба да посматрају и надгледају припадници УН.

др Радован Караџић

93-011-o

FROM DR RADOVAN KARADZIC
LEADER OF THE BOSNIAN SERBS

Sarajevo-Pale, April 18, 1993.

01-54/93

PRESIDENT BILL CLINTON
UNITED STATES OF AMERICA

Dear Mister President,

The international community, headed by the United States, is now acting under pressure by media, on the bases of disinformation and war tricks. Actions taken on the bases of a distorted picture may give catastrophic results. It is my duty, therefore, to inform you properly about the essence of actual developments.

As it is well known to you, Bosnian Serbs have not come from Serbia, but have been living there for more that a thousand years, and they represent the oldest population in Bosnia, where they were prevailing population until recently.

The secession of Bosnia was unconstitutional and illegal, and against the will of the Serb people and against its veto.

The Moslem side declared the war against Serbs, the Serbs did not do that. The Moslem side has been breaching all cease-fires so far, the Serb have not done that in a single case. The Moslem side has been declaring publicly that they will fight to the end, until all Bosnian Serbs are expelled from Bosnia, so that the Moslems may found their Moslem state. Not a single Moslem offensive was condemned, but each Serbian defensive action and counter-offensive is met with grave accusations. The Serbs are forbidden to actively defend themselves.

During the Moslem offensive in the area of Srebrenica over 1.300 Serbs have been killed, most of them civilians. More then ten mass graves with massacred Serb civilians and prisoners of war have been discovered so far.

The Serbs have no intention of taking Srebrenica, they have not entered the town, but the latest resolution was brought on the bases of false information launched by the French Ministry of Foreign Affairs. Let us remind you of the sanctions imposed on Yugoslavia: they were imposed after the mass killing in the bread queue committed, as it was made public later on, by the Moslem side.

The Bosnian Serbs' forces are half of the Moslems' and the Croats'. They have not many alternatives - they have either to fight or to leave their homes - there are no other options for them. Therefore they are fighting bravely against the more numerous enemy, who is, in spite of the widespread understanding, very well armed.

The international community, the United States included, has not grasped the essence of the problem. The attempt to impose unjust Vance-Owen's maps are only inciting the war. The

international community wishes to continue the process of the fragmentation of the Serbian people. A possible defeat of the Serb side would mean an introduction to a permanent instability in the region and an escalation of war to a great scale. Serbs cannot renounce of the minimum of their rights as, in all other cases, the physical existence of the Serb people here would be jeopardized.

Mister President, your Government, your secret services and military experts know the real truth about the war, which is completely different from the media's interpretation. The Serbs are willing to immediately make peace. Only your determination to stop the war may prevent Balkan catastrophe. The Serbs are ready to immediately make peace. We propose to deploy UN monitors in all military units along the front lines, which will be able to monitor and safeguard the cease of hostilities.

All attempts to impose the unjust maps, as you yourself said, and every support to one of the conflicting sides will deteriorate the situation and lead to a catastrophe. The responsibility of each of us is enormous, and seemingly unimportant decisions may lead to catastrophe. Therefore the Serbs in Bosnia are willing to cooperate in every effort but in their own destruction.

I would kindly ask you, Mister President, to accept all expressions of my respect and the hope of the Serb people in Bosnia that you will, on the bases of true information, make a decisive influence that the war stop and a just solution be found.

Dr Radovan Karadzic

President of the Republic of Srpska

93-011-п

Шаље: др РАДОВАН КАРАЦИЋ
ВОЂА БОСАНСКИХ СРБА

Сарајево - Пале, 18. април 1993.
01-54/93

ПРЕДСЕДНИК БИЛ КЛИНТОН
СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ

Поштовани господине Председниче,

Међународна заједница, предвођена Сједињеним Америчким Државама, сада поступа под притиском медија, на основу дезинформација и ратних трикова. Акције које се предузимају на основу искривљене слике могу да дају катастрофалне резултате. Моја је дужност, зато, да Вас тачно информишем о суштини стварног развоја догађаја.

Као што Вам је добро познато, босански Срби нису дошли из Србије већ живе тамо више од хиљаду година и представљају најстарији народ у Босни, где су до недавно били већинско становништво.

Сецесија Босне је била неуставна и противзаконита, и против воље српског народа и против његовог вета.

Муслиманска страна је објавила рат Србима, то нису учинили Срби. Муслиманска страна је прекршила све прекиде ватре до сада, а Срби то нису учинили ни у једном случају. Муслиманска страна све време јавно изјављује да ће се борити до краја, док сви босански Срби не буду истерани из Босне, тако да Муслимани могу да оснују своју муслиманску државу. Ниједна муслиманска офанзива није осуђена, али је зато свака српска одбрана и контра-офанзива дочекана са озбиљним оптужбама. Србима је забрањено да се активно бране.

У току муслиманске офанзиве у подручју Сребренице убијено је преко 1300 Срба, углавном цивила. До сада је пронађено више од десет масовних гробница са масакрираним српским цивилима и ратним заробљеницима.

Срби не намеравају да узму Сребреницу, они нису ушли у град, али је последња резолуција донета на основу лажних информација које је лансирао француски министар иностраних послова. Дозволите да Вас подсетимо на санкције наметнуте Југославији: оне су наметнуте након масовног убиства у реду за хлеб које је извршила, како је касније јавно објављено, муслиманска страна.

Снаге босанских Срба су упола мање од муслиманских и хрватских. Оне немају много алтернатива - треба или да се боре или да напусте своје домове - за њих нема друге опције.

Зато се они храбро боре против много бројнијег непријатеља, који је, упркос широко раширеном мишљењу, врло добро наоружан.

Међународна заједница, укључујући и Сједињене Америчке Државе, није схватила суштину проблема. Покушај да се наметну неправедне Венс-Овенове мапе само је покренуо рат. Међународна заједница жели да настави процес дељења српског народа. Евентуални пораз српске стране значио би увођење трајне нестабилности у региону и ескалацију рата до великих размера. Срби не могу да се одрекну минимума својих права јер би, у свим другим случајевима, физичка егзистенција српског народа овде била угрожена.

Господине Председниче, ваша влада, ваше тајне службе и војни експерти знају праву истину о рату која је сасвим друкчија од онога како се интерпретира у медијима. Срби желе да одмах закључе мир. Само Ваша одлучност да зауставите рат може да спречи балканску катастрофу. Срби су спремни да одмах закључе мир. Предлажемо да се посматрачи УН разместе у свим војним јединицама дуж линије фронта како би могли да надгледају и одржавају престанак непријатељстава.

Сви покушаји да се наметну неправедне мапе, као што сте сами рекли, и свака подршка једној од страна у сукобу погоршаће ситуацију и довести до катастрофе. Одговорност свих нас је огромна, а наизглед неважне одлуке могу да доведу до катастрофе. Зато су Срби у Босни вољни да сарађују у свим напорима осим у сопственом уништењу.

Замолио бих Вас, господине Председниче, да примите изразе мог поштовања и наду српског народа у Босни да ћете, на основу тачних информација, одлучујуће утицати на заустављање рата и проналажење праведног решења.

др Радован Караџић

ПРЕДСЕДНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

93-012-o

DR RADOVAN KARADZIC

PRESIDENT

OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Pale, April 28, 1993

TO THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA BILL CLINTON

Dear Mister President,

The Serbs in Bosnia are highly worried about the lack of understanding of the gist of the conflict in B-H with the misinformed public and those who may influence crucial decisions alike.

The truth about this civil war has been distorted and a small number of people know the essence of the conflict. A civil war, based on centuries old antagonisms, is waged here. The Bosnian Serbs have not come from Serbia, they have been living here for centuries. The Serbs have almost all their territory under their control, and are ready to make compromises, but they cannot accept the unjust map that pushes them to misery and jeopardizes their survival.

The only thing the Serbs want is the right to self-determination. They want the very same thing which Abraham Lincoln granted to the people of West Virginia during the civil war in the United States. The same as the people of Virginia, the Serbs did not wish to leave the Federation. But we were forced to leave the Federation, and now they are imposing a plan on us which puts our survival into peril. We ask you to act the same as Lincoln did, that is to recognize the people the right to self-determination.

To impose Vance-Owen's plan just because it is the only one, will not stop the war in Bosnia, but will intensify it. You yourself, Mister President, have rightly said that the solution must not be imposed on any side.

Mister President, facts must be realized. The fact is that the war cannot stop mainly for two reasons:

1) As long as the Moslems count upon military intervention, they will not stop their offensives and provocations.

2) As long as the pressure is made only upon the Serbian side, the Moslems and Croats have no motivation whatsoever to stop fighting, because the Serbs are the ones who are paying the price.

Consequently, the Moslems ought to be told that there will be no intervention, and sanctions ought to be imposed on Croats and Moslems, as proposed by the CSCE Committee. In that case, the war would very soon come to an end.

Mister President, American bombs would not solve a single problem, but would create new ones instead. American influence upon relevant world factors, however, may help this war to end. We propose you to invite all participants in the conflict to come to Camp David, and to help them find a solution. A peaceful solution on the basis of the right of people to self-determination.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic

93-012-п

ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ

ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Пале, 28. април 1993.

ПРЕДСЈЕДНИКУ САД БИЛУ КЛИНТОНУ

Драги господине Предсједниче,

Срби у Босни су крајње забринути због помањкања разумјевања суштине сукоба у БиХ, како код дезинформисане јавности, тако и код оних који могу утицати на доношење круцијалних одлука.

Истина о овом грађанском рату је искривљена, тако да је веома мали број људи упознат са суштином спора. Овдје се води грађански рат на бази вјековних антагонизама. Босански Срби нису дошли из Србије, већ у Босни живе вијековима. Срби углавном контролишу своју територију и спремни су на компромисе, али не могу да прихвате неправедну мапу, која их гура у биједу и угрожава опстанак.

Срби не желе ништа друго, до право на самоопредјељење. Срби желе оно што је народу Западне Вирџиније признао Абрахам Линколн за вријеме америчког грађанског рата. Као ни народ Западне Вирџиније, тако ни Срби у Босни нису жељели да напусте федерацију. Међутим, нас су натјерали да напустимо федерацију, а сада нам намећу план који угрожава наш опстанак. Ми Вас молимо да и Ви, попут предсједника Линколна, признате народу право на самоопредјељење.

Наметање Венс-Овеновог плана само зато што је једини неће прекинути рат у Босни, него ће га интензивирати. Сами сте, с правом, господине Предсједниче рекли да рјешење не смије бити наметнуто ни једној страни.

Господине Предсједниче, чињенице се морају сагледати. Чињеница је да се рат не може завршити, углавном, због два разлога:

1. Све док се муслимани надају међународној војној интервенцији, они неће престати са офанзивама и провокацијама.

2. Све док је под притиском само српска страна, муслимани и Хрвати немају мотив да престану са борбама, јер цијену плаћају Срби.

Дакле, муслиманима треба рећи да војне интервенције неће бити, а Хрватима и муслиманима треба увести санкције како је комитет ОЕБС-а предложио. Тада би врло брзо дошло до мира.

Господине Предсједниче, америчке бомбе не би ријешиле ниједан проблем, већ би створиле нове. Међутим, амерички утицај на релевантне свјетске факторе да се рат заврши може помоћи. Позовите у Кемп Дејвид све учеснике у сукобу и помозите им да нађу рјешење. Мирно рјешење на основу права народа на самоопредјељење.

Срдачно Ваш,
др Радован Караџић

93-013-o

DR RADOVAN KARADZIC
LEADER OF BOSNIAN SERBS

Pale, May 9, 1993

MR BILL CLINTON
PRESIDENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Dear Mister President,

The civil war waged in Bosnia-Herzegovina is misinterpreted in the Western world due to lack of information and distortion of information. Decisions made on the basis of such information may lead to catastrophic developments.

The Serbian side in the former Bosnian-Herzegovina makes all possible efforts to reach a peaceful and democratic solution to the crisis. Therefore the Serbian side has stopped all war activities on all front lines. The cessation of hostilities throughout Bosnia has just been signed between the Serbian and the Moslem side. We are, in fact, approaching peace.

The Serbian side could not accept Vance-Owen's map as a part of the peace plan in the form it was offered. Deeply convinced that you will understand our reasons, we are asking you to receive a Serbian delegation, which would inform you about the essence of our understanding of the crisis and our views of the peaceful ways to overcome it.

Dr Radovan Karadzic

[The same letter was sent to Boris Yeltsin, John Major and Francois Mitterrand.]

93-013-п

ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ
ВОЂА БОСАНСКИХ СРБА

Пале, 9. мај 1993.

Господин БИЛ КЛИНТОН
ПРЕДСЕДНИК
СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА

Поштовани господине Председниче,

Грађански рат који се води у Босни и Херцеговини погрешно се тумачи у западном свету због недостатка и извртања информација. Одлуке које се доносе на основу таквих информација могу да доведу до катастрофалног развоја догађаја.

Српска страна у бившој Босни и Херцеговини чини све могуће напоре да дође до мирног и демократског решења кризе. Зато је српска страна прекинула све ратне активности на свим линијама фронта. Српска и муслиманска страна управо су потписале прекид непријатељстава широм Босне и Херцеговине. Ми се, у ствари, приближавамо миру.

Српска страна није могла да прихвати Венс-Овенову мапу у понуђеном облику као део мировног плана. Дубоко уверени да ћете разумети наше разлоге, молимо Вас да примите српску делегацију, која ће Вас обавестити о суштини нашег схватања кризе и нашем виђењу мирољубивог превазилажења кризе.

др Радован Карацић

[Исто писмо било је упућено и Борису Јелцину, Џону Мејџору и Франсоа Митерану.]

93-014 -o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
May 15, 1993

MISTER BILL CLINTON
PRESIDENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Dear Mister President,

Regardless of the results of the referendum of our people I firmly state that the Serbian side in Bosnia is ready for an immediate peace process. The process has already been in the progress, with lasting cease-fire and the "safe havens".

If the Serbs in Bosnia say "No" at the referendum, it will be not because they do not want peace, but because of the map. We simply want to realize the right to self-determination, provided for in many UN and international documents and granted to others. We want to live in our Republic of Srpska without Moslem domination, with all respect for human and minority rights. Whatever are the results of the referendum, we are ready to join the Moslems and Croats in a possible Bosnian confederation.

With pleasure we remember your words, Mister President, that the solution should not be imposed on any side in the conflict.

We are asking you to support our right to self-determination and help us stop the war by political means.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
President

93-014-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

15. мај 1993.

Господин БИЛ КЛИНТОН
ПРЕДСЕДНИК
СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА

Поштовани господине Председниче,

Без обзира на резултате референдума нашег народа, ја чврсто стојим на становишту да је српска страна у Босни спремна да се одмах укључи у мировни процес. Процес је већ у току са прекидом ватре који је у току и "сигурним уточиштима".

Ако Срби у Босни кажу "не" на референдуму, то неће бити зато што не желе мир, већ због мапе. Ми једноставно желимо да остваримо своје право на самоопредељење, које је гарантовано многим документима УН и међународним документима, и које се даје другима. Ми желимо да живимо у нашој Републици Српској без муслиманске доминације, уз све поштовање људских и мањинских права. Какви год да буду резултати референдума, спремни смо да се придружимо Муслиманима и Хрватима у евентуалној босанској федерацији.

Са задовољством се сећамо Ваших речи, господине Председниче, да решење не би требало наметати ни једној страни у сукобу.

Молимо Вас да подржите наше право на самоопредељење и помогнете да политичким средствима зауставимо рат.

С поштовањем
др Радован Карацић
ПРЕДСЕДНИК

93-015-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КАБИНЕТ ПРЕДСЈЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ЗА ГОСПОДИНА ШИКИНА
АМБАСАДОРА РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БЕОГРАД

Бр: 01-100/93

Датум 17. мај 1993. године

Ваша екселенцијо,

Молим Вас да ово моје писмо пренесете Предсједнику Јељцину и министру Козирјеву.
Ово писмо није замишљено као отворено и ми га нећемо дати штампати, нити
објавити.

Срдачан поздрав,

др Радован Карацић

93-015-π

REPUBLIC OF SRPSKA
CABINET OF PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Mr. SHIKIN
AMBASSADOR OF THE RUSSIAN FEDERATION
BELGRADE

No.01-100/93
Date: 17. May 1993

Your Excellency,
Please, convey this letter of mine to President Yeltsin and to Minister Koziryev.
This letter has not been conceived as open, and we shall not give it into press, nor shall we publish it.
Best regards.

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

93-016-0

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КАБИНЕТ ПРЕДСЈЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО
ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

-господину Јељцину-

Број 01-100/93

Датум 17. мај 1993. године

Поштовани господине Предсједниче,

Прије свега, у име политичког руководства Републике Српске, желим да Вам се захвалим за напоре и добре намјере Вашег изасланика г. Виталија Чуркина који је имао разумијевања за виталне интересе српског народа на подручју бивше Босне и Херцеговине. Нажалост, његове идеје нису биле прихватљиве за друге двије стране у сукобу, с обзиром да на Муслимане и Хрвате практично није ни било значајног међународног притиска. За жаљење је, исто тако, што Ваша идеја о једнаком третману Републике Хрватске у погледу санкција није добила довољну међународну подршку.

У таквој ултимативној ситуацији српски народ Републике Српске није могао на свом референдуму од 15. мај 1993. године да прихвати Венс-Овенов план. У међувремену ми смо настојали да подржимо мировни процес и Резолуцију Савјета безбједности 824 о сигурносним зонама. Практично ми са Хрватима не ратујемо већ око 2 мјесеца, а са Муслиманима око 10 дана, изузев спорадичних инцидената које су они изазвали око Брчког, у жељи да пресијекну нашу везу са матичном Србијом.

У таквој новонасталој ситуацији, веома смо охрабрени Вашом мировном иницијативом. Данас нико у свијету не може занемарити руску иницијативу. Желимо да Вас информишемо о стварном стању на терену и у вези с тим о могућим мјерама које би биле реалне и проводиве:

1. БиХ је подијељена на три дијела - српски, хрватски и муслимански. Иако је до подјеле дошло уз кржаве сукобе, главнина територија има етничко покриће.

2. Тако се, нажалост, спонтано и кроз сукобе дошло до рјешења које је иначе предложила Европска заједница преко лорда Карингтона и амбасадора Кутиљера. Што се Републике Српске тиче, у њој владају мир и сигурност грађана, а повремени инциденти дешавају се само на границама српске територије. Делимитација српске територије је јасна и успјешна.

3. План Венса и Овена је неприхватљив јер је у супротности са реалним стањем и природним стремљењима све три етничке групе. Примјена тог плана захтијевала би дугогодишње присуство великих војних ефектива и поред којих би борбе три националне заједнице биле непрекидне.

4. У таквој ситуацији мислимо да би Ваша подршка претходној европској иницијативи о три државе у БиХ - у конфедерацији или другачије - била пресудна. Хенри Кисинџер је већ у неколико наврата изнио и развио ту идеју.

5. Уколико се пак привремено мора остати уз Венс-Оенов план, онда би се могао примјенити само концепт раздвајања страна у сукобу. Војни посматрачи и мале војне снаге дуж линија фронта - као и око сигурносних зона - били би довољни да успоставе мир. Затим би се у миру географски аспект Венс-Оеновог плана могао прилагодити лисабонском приједлогу о три државе.

Молимо Вас г. Предсједниче да примите изразе нашег уважавања и спремности сарадње са свим Вашим изасланицима.

Ваш,

др Радован Караџић

93-015-p

REPUBLIC OF SRPSKA
CABINET OF PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

PRESIDENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
Mr YELTSIN

No.: 01-100/93

Date: 17 May 1993

Dear Mr President Yeltsin,

Before all, in the name of the political leadership of the Republic of Srpska, I would like to thank you for the efforts and good intentions of your envoy Mr. Vitali Churkin who had understanding for the vital interests of the Serbian people in the region of the former Bosnia and Herzegovina. Unfortunately, his ideas were not acceptable for the other two sides in the conflict, since there was not any significant pressure of the international community upon the Moslems and the Croats. It is also regrettable that your idea of the equal treatment of the Republic of Croatia concerning the sanctions has not been given a sufficient international support.

In such an ultimatum situation, the Serbian people in the Republic of Srpska could not accept Vance-Owen plan at the referendum of 15 May 1993. In the meantime, we have been seeking to support the peacemaking process, and the Security Council Resolution 824 on safety zones. Practically we have not been waging war with the Croats for about 2 months already, and with the Moslems for about 10 days, except for sporadic incidents that they provoked around Breko wishing to cut off our link with our parent state of Serbia.

In such newly created situation, we have been very much encouraged by your peace initiative. Nowadays, nobody in the world can ignore the Russian initiative. We would like to inform you on the actual conditions in the field and, concerning this, about possible measures that would be realistic and feasible:

1. Bosnia and Herzegovina is divided into three parts – Serbian, Croat, and Moslem. Although the division came up with sanguinary conflicts, the majority of the territories are ethnically covered.
2. Thus, unfortunately, spontaneously and through conflicts, a solution was reached that was proposed by the European Community through Lord Carrington and Ambassador Cutiliero. As far as the Republic of Srpska is concerned, peace and safety of citizens are reigning there, while sporadic incidents are taking place only on the borders of the Serbian territory. The delimitation of the Serbian territory is clear and successful.
3. The Vance-Owen's Plan is unacceptable because it is contrary to the actual conditions and natural aspirations of all the three ethnic groups. The application of this plan would require a long presence of military forces by the side of which there would be an incessant struggle of the three national communities.

4. In such a situation we believe that your support to the previous European initiative about three states in B&H – within a confederacy or otherwise – would be decisive. Henry Kissinger has already put forward and developed this idea several times.
5. In case we should temporarily adhere to the Vance-Owen's Plan, then only the concept of separation of conflicting sides could be applied. Military observers and small military forces along the front lines – as well as around the safety zones – would be sufficient for establishing peace. Then, in the conditions of peace, the geographical aspect of the Vance-Owen's Plan could be adjusted to the Lisbon proposal on three states.

Mr President, please accept expressions of our respect and readiness for co-operation with all of your envoys.

Sincerely yours

Dr Radovan Karadzic

PRESIDENT OF THE REPUBLIC

93-017 -o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
Pale, 1 June, 1993
No. 01-114/93

TO THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF ITALY
MR AZZEGLIO CIAMPI

Dear Mr Ciampi,

The people and its leadership of the Republic of Srpska with bitterness received the news of three Italian humanitarians who were executed in cold blood by Muslim bandits.

If this information of ours is true then Italy has already had 11 innocent victims in this war.

With a hope that these were the last Italian victims in this war, please receive our deep expressions of condolences which we forward to the families of the dead, too and to all people of Italy.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President

93-017-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале, 1. јун 1993.
Бр. 01-114/93

Прима: ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ
ГОСПОДИН АЗЕГЛИО ЋАМПИ

Поштовани господине Ћампи,

Народ и руководство Републике Српске са огорчењем су примили вести о три италијанска хуманитарца које су муслимански бандити хладнокрвно убили.

Ако су подаци које ми имамо тачни, онда Италија већ има 11 недужних жртава у овом рату.

Са надом да су ово последње италијанске жртве у овом рату, молимо Вас да примите изразе нашег саучешћа које упућујемо породицама погинулих и целом народу Италије.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник

93-018-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Број: 01-116/93
Датум: 1. јуни 1993. године

РУСКА АМБАСАДА
Н/Р ЊЕГОВЕ ЕКСЕЛЕНЦИЈЕ
ГОСПОДИНА ШИКИНА

Ваша екселенцијо,

Шаљемо Вам поруку за Председника Јељцина која не треба да буде доступна јавности. Желим да Вас обавјестим да је у Босни велика муслимани офанзива, нпр. код Маглаја и код Брчког муслимани имају и војне успјехе, док је око Горажда и у самом Сарајеву њихова офанзива мање успјешна.

О свему ћемо вас редовно обавјештавати.

Срдачно Ваш,

др Радован Карацић

93-018-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

No.: 01-116/93
Pale, 1 June 1993

RUSSIAN EMBASSY
Attn.: HIS EXCELLENCY
Mr SHIKIN

Your Excellency,

We are sending you a message for President Yeltsin that is not supposed to be available to the public.

I would like to inform you that an extensive Muslim offensive is in progress in Bosnia, i.e. near Maglaj and near Brcko they are having military success, while around Gorazde, and in Sarajevo itself, their offensive is less successful.

We shall regularly inform you about everything.

Sincerely yours,

Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

93-019-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИШТВО РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Број: 01-115/93
Датум: 1 јун 1993. године

ПРЕДСЈЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
ГОСПОДИНУ ЈЕЉЦИНУ

Поштовани господине Предсједниче,

У жељи да Вас стално информишемо о приликама у бившој Босни и Херцеговини, те о нашим погледима на рјешење кризе, узели смо слободу да Вам овим путем шаљемо поруке које нису јавног карактера.

Дубоко смо увјерени да Русија може пресудно утицати на исход кризе и то на начин да исход кризе буде веома повољан по српски, па тиме и по руски народ.

Жељели смо да сугеришемо следеће варијанте:

1. За заустављање рата, поред "Сејф хевенс", распоређивање посматрача дуж линија фронта било би врло корисно.

2. Коначно рјешење мора укључивати стварање двије или три државе на тлу бивше Босне и Херцеговине.

Република Српска већ постоји и добро функционише, а и хрватска територија Херцег-Босна има карактер државе. Једино муслимани не желе ништа друго осим доминације над читавом Босном.

Тако се десило да на муслиманској територији влада хаос јер нема никакве државне организације.

Уколико је неопходно да се очува некаква Босна и Херцеговина, онда она може бити конфедерација састављена од двије или три државе, мада мислимо да би и то било само привремено рјешење због снажних тежњи Срба и Хрвата да буду у вези са својим матицама.

Босна и Херцеговина може имати три конститутивне државе, а уколико Европска заједница не жели муслиманску државу, онда Босна и Херцеговина може имати двије конститутивне државе. У том случају муслимански кантон, односно аутономна регија, може припадати хрватској држави у Босни или српској држави у Босни.

Трасформација Босне у двије државе може подразумевати и постојање једне муслиманске аутономије код Срба, а друге муслиманске аутономије код Хрвата.

Једна од варијанти трансформације југословенских простора могла би изгледати овако:

Након формирања три (или двије) државе у Босни када би српска држава могла да ступи у федерацију са другим српским државама, а хрватска са Хрватском, муслиманска

држава (као и уосталом и македонска) могле би да ступе у конфедералне односе са српском федерацијом.

Поштовани господине Предсједниче,

Увјерени смо да би стварање српске федерације на Балкану, по угледу на руску федерацију, представљало фактор стабилности цијелог региона.

Желим да Вас подсетим да Срби из бивше Аустро – Угарске Монархије тј. западно од ријеке Дрине имају исто право на своју државу као и Словенци и Хрвати.

Сен-Жерменским уговором регулисано је да Словенци, Хрвати и Срби из бивше Аустро-Угарске Монархије на равноправној основи ступају у заједницу са Србијом и Црном Гором. Пошто су се Хрвати и Словенци одвојили из те заједнице против воље Срба, произилази да Срби у Крајини у Републици Српској, сходно Сен-Жерменском уговору, али и Међународним пактима о људским правима (1966), Повељи УН и њеним декларацијама и резолуцијама о правима народа на самоопредељење и бројним другим документима, имају право да формирају своју државу или двије државе.

Стварањем српске федерације ријешило би се српско национално питање без којег нема мира на Балкану. Увјерени смо да би таква солуција обрадовала руски народ.

Дозволите да изнесем још једну сугестију која се ослања на рјешење кризе на Балкану.

Наиме, рат у Либану је стишан тако што је сусједна Сирија добила посебна овлаштења у Либану. Слиједећи такву логику, мислим да би требало размотрити могућности да сусједне Југославија и Хрватска подијеле одговорност за успостављање реда и мира у оном дијелу Босне и Херцеговине који је захваћен хаосом. То свакако не би значило подјелу Босне на два дијела, већ само успостављање реда и мира након којег би муслимани слободно изразили своју вољу у погледу њихове државне организације. Линија која би раздвајала одговорност Југославије и Хрватске могла би ићи лијевим рубом кањона ријеке Криваје. Тако би зеничка муслиманска регија била у зони одговорности Хрватске, а тузланска муслиманска регија као и Сарајево у зони одговорности Југославије, као што се види на приложеној мапи. Вјерујемо да би то одмах зауставило рат а након тога би двије муслиманске регије у миру могле да одлуче о својој припадности.

Господине Предсједниче,

Уз најбоље жеље срдачно Вас поздрављам. Вјерујем да од наших сугестија не може бити никакве штете, па ћемо са Вашим допуштењем наставити да Вам се обраћамо на овај начин.

Срдачно Ваш,

ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
др Радован Караџић

...LINIJA FRONTA
ZONA ODGOVORNOSTI
HRVATSKE I HERCEG-BOSNE

arises and names shown on this map do not
 ical endorsement or acceptance by the
 tions.

600 Rev.1 United Nations
MUSLIMANSKA PODRUČJA
ZONI ODGOVORNOSTI JUGOSLAVIJE

93-019-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

No.: 01-116/93

Pale, 1 June 1993

PRESIDENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
Mr YELTSIN

Dear Mr President,

Wishing to inform you permanently about the conditions in the former Bosnia and Herzegovina, and about our views as to the solution to the crisis, we have taken the liberty to use this way to send you messages that are not of public character.

We are deeply convinced that Russia can have a decisive influence upon the outcome of the crisis, the result itself being very favourable for the Serbian people and, in this way, for the Russian people as well.

We would like to suggest the following variants:

1. In addition to "safe havens", deployment of observers along the front lines would be very useful for stopping the war.

2. The final solution must include the creation of two or three states on the territory of the former Bosnia and Herzegovina

The Republic of Srpska already exists and functions well, and the Croatian territory Herzeg-Bosnia has the character of a state. Only the Muslims do not want anything but the domination over the entire Bosnia.

Thus it happened that chaos is ruling on the Muslim territory because they have no state organisation.

In case it is necessary to maintain some form of Bosnia and Herzegovina, then such a state can be a confederacy consisting of two or three states, though we think that this would be only a temporary solution on account of strong aspirations of Serbs and Croats to be in connection with their parent countries.

Bosnia and Herzegovina can have three constitutional states, and if the European Community does not want a Muslim state, then Bosnia and Herzegovina can have two constitutional states. In this case, the Muslim canton, or the autonomous region may belong to the Croatian state in Bosnia, or to the Serbian state in Bosnia.

The transformation of Bosnia into two states may also imply the existence of one Muslim autonomous region with the Serbs, the other Muslim autonomous region with the Croats.

One of the variants of transformation of the Yugoslav territories could be as follows:

After formation of three (or two) states in Bosnia once the Serbian state could enter the federation with other Serbian states, and the Croatian state with the Republic of Croatia, the Muslim

state (as Macedonia for that matter) could enter the confederacy relations with the Serbian federation.

Dear Mr President,

We are convinced that the creation of the Serbian federation in the Balkans after the model of the Russian federation would become a factor of stability of the entire region.

I would like to remind you that the Serbs from the former Austria-Hungary Monarchy i.e. to the west from the Drina River have the same right to their state as Slovenians and Croats.

The Saint-Germain Treaty stipulated that Slovenians, Croats, and Serbs from the former Austria-Hungary Monarchy, on an equal basis, enter the community with Serbia and Montenegro. Since the Croats and Slovenians seceded from this community, it follows that the Serbs in Krajina, and the Republic of Srpska, in accordance with the Saint-Germain Treaty, but also according to the International Covenants on Human Rights (1966), the UN Charter and its declarations and resolutions on the rights of nations for self-determination, and numerous other documents, have the right to form one or two of their states.

The creation of the Serbian federation would solve the Serbian national question without which there is no peace in the Balkans. We are convinced that such a solution would delight the Russian people.

Allow me to impart a suggestion relying on the solution of the crisis in the Balkans.

Namely, the war in Lebanon was settled down by the neighbouring Syria's having been granted special authority in Lebanon. Following such reasoning, I think that possibilities should be considered as to the neighbouring Yugoslavia and Croatia to share the responsibility for establishing order and peace in that part of Bosnia and Herzegovina seized by chaos. This certainly would not mean any division of Bosnia in two parts, but only the establishment of order and peace after which the Muslims would freely express their will regarding their state organisation. The line demarcating the responsibilities of Yugoslavia and Croatia could be going along the left edge of the canyon of the Krivaja River. Thus the Zenica Muslim region would be within the zone of the responsibility of Croatia, while the Tuzla Muslim region, as well as Sarajevo, would be in the zone of Yugoslavia's responsibility, as it is shown in the enclosed map. We believe that this would stop the war immediately, after which the two Muslim regions could in peace make decision about their affiliations.

Mr President,

I wish you all the best, and send you my cordial regards. I believe that no harm can arise from our suggestions, so we shall, with your permission, continue to apply to you in this manner.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

93-020-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
Pale, June 12, 1993
01-142/93
SIR ALFRED SHERMAN
FAX: 071-584-6088

Dear Sir Sherman,

It is my great pleasure to invite your lordship to come to the Republic of Srpska as my consultant on communications and external relations. I am confident that our cooperation will develop to our mutual satisfaction and that our people will be very grateful for your efforts and goodwill.

It is fully understood that you will be our guest, which means that we shall meet all the costs.

The first of July is a convenient date. For the transportation from Budapest to Belgrade, please contact Mr Aleksa Buha, our Minister of Foreign Affairs in Belgrade (phone: 38-11-662-707 and fax: 38-11-669-862). In case of any problems which may appear, please contact him or my office.

Looking forward to having the pleasure of meeting you again, I remain

Sincerely yours,

Dr Radovan Karadzic

President

93-020-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале, 12. јун 1993.
01-142/93

СЕР АЛФРЕД ШЕРМАН
Факс: 071-584-6088

Поштовани сер Шермане,

Задовољство ми је што могу да позовем Ваше лордовство да дођете у Републику Српску као мој консултант за везу и спољне односе. Сигуран сам да ће се наша сарадња развијати на обострано задовољство и да ће наш народ бити веома захвалан за Ваше напоре и добру вољу.

Подразумева се да ћете бити наш гост, што значи да ћемо ми сносити све трошкове.

Погодан дан је 1. јули. За превоз од Будимпеште до Београда контактирајте господина Алексу Буху, нашег министра иностраних послова у Београду (тел.: 38-11-662-707 и факс: 38-11-669-862). У случају било каквих проблема, молим Вас да контактирате њега или мој кабинет.

Очекујем са задовољством прилику да се сретнем са Вама.

С поштовањем,
др Радован Караџић
ПРЕДСЕДНИК

93-021-o

Dr Radovan Karadzic

Date: 25 June 1993

No. 01-152/93

To: Rt Hon Paddy Ashdown MP

Harold Elletson MP

David Faber MP

Bob Wareing MP

Alan Leaming

John Kennedy

I am pleased to invite the above delegation to the Republic of Srpska for discussions in Pale with myself and Members of the Presidency of the Republic of Srpska.

Due to complications in the transfer of funds each of the above should pre-pay their own airline ticket, reserved with Malew Hungarian Airlines with a Credit Card and the full amount will be reimbursed by the Presidency of the Republic of Srpska on arrival.

Yours faithfully,

Radovan Karadzic

93-021-п

Др Радован Карацић

Датум: 25. јун 1993.
01-152/93

Прима: Веома часни Педи Ешдаун, члан Парламента
Харолд Елетсон, члан Парламента
Дејвид Фебер, члан Парламента
Боб Вареинг, члан Парламента
Ален Лиминг
Џон Кенеди

Задовољство ми је што могу да позовем горе наведену делегацију на разговоре на Палама са мнош и члановима Председништва Републике Српске.

Због тешкоћа око трансфера средстава свако од вас треба унапред да плати авионску карту, резервисану код Малев Хунгариан Аирланес, са кредитном картицом, а Председништво Републике Српске ће Вам надокнадити пун износ по доласку.

С поштовањем

Радован Карацић

93-022-о

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Датум: 4. јула 1993. године

Ваше краљевско Височанство,

Пружила ми се угодна прилика да прочитам Ваше писмо и разговарам са шефом Вашег Кабинета, Г. Трифковићем. То ме подсјетило на неколико угодних сусрета са Вашим Краљевским Височанством.

Веома ме радује што пратите збивања у Републици Српској, која је, као што и сами осјећате, у овом тренутку најужаренији дио српства. Могу са задовољством да Вам кажем да смо овдје постигли пуно јединство народа, цркве и војске, и превазишли све трагичне српске подјеле. Овдје се Срби више не дијеле ни по ком основу. Ми смо прва српска земља која је рехабилитовала све политичке емигранте и отворила им врата за повратак кући.

Вјероватно нам остаје још доста борбе, али се ипак надамо да ће мир ускоро. Тада ће и наши контакти вјероватно бити редовнији. Срдачно Вам хвала због бриге за нас и љубазне понуде за помоћ, Вашу и Ваших сарадника. Вјерујем да ће Г. Трифковић ускоро бити од велике помоћи нашем народу и нашој држави.

Молим Вас да Вашој Краљевској породици пренесете најсрдачније поздраве моје супруге Лиљане и моје личне,

Срдачно Ваш,
Радован Караџић

93-022-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

H R H CROWN PRINCE
ALEXANDER

Date: 4 July 1993

Your Royal Highness,

A pleasant opportunity has been offered to me to read your letter and to talk to the head of your cabinet, Mr Trifkovic. This has reminded me of several pleasant meetings with your Royal Highness.

I am very pleased to hear that you are following the events in the Republic of Srpska that is, as you yourself feel, at this moment, the most flaming part of the Serbian nation. I can tell you with pleasure that we have achieved here a full unity of people, Church and army, overcoming all the tragic Serbian divisions. Here, the Serbs are not divided on any basis. We are the first Serbian state that rehabilitated all political emigrants, and opened the doors to them for their return home.

Probably a lot of struggle still remains, but we still hope that peace will come soon. Then our contacts will probably be more regular. Thank you very much for your care about us, and kind offers for help from you and your associates. I believe Mr Trifkovic will soon be of great help to our people and our state.

Please, convey to your Royal family the most cordial regards of my wife Ljiljana and mine as well.

Sincerely yours,
Radovan Karadzic

93-023-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
July 10, 1993

TO THE REPRESENTATIVES OF ORGANIZATION OF ISLAMIC COUNTRIES

Respected gentlemen,

Allow me to inform you about the current state of affairs in Bosnia.

In 1992 Bosnia carried out its secession illegitimately and unconstitutionally. This act, to be valid, required the consensus of all three national groups in Bosnia: Serbs, Croats and Muslims. As you know, we Serbs were against secession, and we stated so clearly as early as November 1991 in our referendum. But we subsequently made a tremendous concession on that we agreed to be separated from Yugoslavia provided Bosnia became a confederation. A solution along these lines was reached at the Lisbon conference in March 1992 when the Serbs, Croats and Muslims agreed to transform Bosnia into a confederation of the three ethnic states. However, immediately after the international recognition of Bosnia, the Muslims broke the Lisbon agreement.

Bosnia's Muslims, who are in fact ethnic Serbs or Croats embracing Islam as their religion, wish to achieve domination over the Serbs and Croats. Their grab for supremacy, following the recognition of Bosnia, is the sole cause of war.

I wish to assure you the Serbs have nothing against Islam or Muslims. For example, we feel a deep sympathy for the Kurdish people, who are Muslims, and who are being killed on a daily basis for their legitimate desire to establish a state of their own.

In our Republic of Srpska there are still some 150.000 Muslims living in their own homes, earning their livings, and continuing their communal and religious life. Their rights are equal to those of the Serbs, and they will continue to enjoy the same rights. We Serbs demand our own state, but we concede that the Muslims must also have their State. They would receive about 30% of the territory of the former Bosnia-Herzegovina because two thirds of the land in B-H have always been owned and worked by Serbs and because we need a corridor between East and West for defence against aggression from any part. But the Muslims would receive more than 50% of the Republic's natural and industrial resources. This war could end the moment the Muslims accepted the confederate model. But if the war continues, the Muslims could lose everything.

I avail myself of this opportunity to invite you and your representative to visit the Republic of Srpska in order for you to realize that the Serbs are not against Islam or Muslims. I believe that you could influence Bosnian's Muslims to give up the war-option and agree to a political solution. On the other hand, the lifting of the arms embargo would merely prolong the sufferings of the people, especially of the Muslims.

Your sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

93-023-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

10. јули 1993.

ПРЕДСТАВНИЦИМА
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ИСЛАМСКИХ ЗЕМАЉА

Поштована господо,

Дозволите ми да вас обавестим о тренутној ситуацији у Босни.

Године 1992. Босна је противзаконито и противуставно извршила сецесију. Да би овај акт био валидан била је потребна сагласност све три националне групе у Босни: Срба, Хрвата и Муслимана. Као што знате, ми Срби смо били против сецесије и тај став смо јасно изнели још на нашем референдуму у новембру 1991. године. Али, касније смо направили огроман уступак и сложили смо се да се одвојимо од Југославије ако Босна постане конфедерација. У том духу дошло се до решења овог питања на Лисабонској конференцији у марту 1992. године када су се Срби, Хрвати и Муслимани договорили да трансформишу Босну у конфедерацију три етничке државе. Међутим, одмах након међународног признавања Босне, Муслимани су прекршили лисабонски споразум.

Босански Муслимани, који су у ствари етнички Срби или Хрвати који су прихватили ислам као своју веру, желе да постигну доминацију над Србима и Хрватима. Њихова тежња ка суверености, након признавања Босне, искључиви је узрок рата.

Желим да Вас уверим да Срби немају ништа против ислама и Муслимана. На пример, дубоко саосећамо са Курдима, који су Муслимани и које свакодневно убијају због њихове легитимне жеље да формирају сопствену државу.

У нашој Републици Српској још увек има око 150.000 Муслимана који живе у сопственим кућама, зарађују за живот и настављају нормалан јавни и верски живот. Они имају иста права као и Срби и наставиће и даље да их имају. Ми Срби захтевамо сопствену државу, али признајемо и право Муслиманима да имају своју државу. Они би добили око 30% територије бивше Босне и Херцеговине зато што су Срби увек поседовали и обрађивали две трећине земљишта у Босни и Херцеговини и зато што нам је потребан коридор између истока и запада ради одбране од агресије из било ког дела. Али Муслимани би добили више од 50% природних и индустријских ресурса Републике. Овај рат би могао да се заврши оног момента када Муслимани прихвате модел конфедерације. Али, ако се рат настави Муслимани би могли да изгубе све.

Користим прилику да позовем вас и ваше представнике да посетите Републику Српску и тако се уверите да Срби нису против ислама и Муслимана. Верујем да бисте могли да утичете на босанске Муслимане да одустану од ратне опције и прихвате политичко решење. С друге стране, скидање ембарга на увоз оружја само би продужило патње људи, посебно Муслимана.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник Републике Српске

93-024-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
S A R A J E V O
Pale, 15 July 1993.
Dr Boutros Boutros-Ghali
Secretary-General
United Nations Organization

Your Excellency,

I wish to inform your Excellency of Government of the Republic of Srpska's position on two issues of current importance.

1. The Government resolutely opposes the proposed deployment of further Moslem forces to this country as projected recently by the Islamabad Conference of Islamic Countries.

2. In light of the increasing deterioration in the humanitarian situation throughout the former B&H, the Government of the Republic of Srpska wishes to inform your Excellency that we should be happy to place all our territory at your disposal for the secure passage of humanitarian aid from any point to any destination. The armed forces of the Republic of Srpska would provide escorts at request.

With highest respect,

Dr Radovan Karadzic

President, Republic of Srpska

93-024-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале, 15. јули 1993.

Др Бутрос Бутрос-Гали
Генерални секретар
Организације уједињених нација

Ваша екселенцијо,

Желим да обавестим Вашу екселенцију о ставу владе Републике Српске о два тренутно важна питања.

1. Влада се одлучно противи предложеном размештању нових муслиманских снага у овој земљи како је планирано на недавној Конференцији исламских земаља у Исламабаду.

2. У светлу све већег погоршања хуманитарне ситуације широм бивше БиХ, влада Републике Српске жели да обавести Вашу екселенцију да бисмо вам радо ставили на располагање целу нашу територију да би се осигурао пролазак хуманитарне помоћи из било које тачке до било ког одредишта. Оружане снаге Републике Српске би на захтев обезбедиле пратњу.

С најдубљим поштовањем,

др Радован Карацић
Председник Републике Српске

93-025-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
Pale, 17 July 1993

Rt. Hon. Lord Owen and Hon. T. Stoltenberg
Co-chairmen ICFY

Dear Lord Owen,

Dear Mr Stoltenberg,

With reference to your letter of 12 July 1993, it is my pleasure to inform you that we have succeeded in repairing water and gas installations. This means that the city of Sarajevo is now being supplied with some water and gas as well as electricity.

As you know, the Muslim side has in the past damaged or destroyed these installations on many occasions. The Muslim leadership's aim was to exploit the sufferings of the civilians in order to generate international sympathy.

I can assure you that the Serb side will cooperate fully in all matters involving humanitarian issues.

I look forward to meeting you soon.

Dr Radovan Karadzic
Republic of Srpska

93-025-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале, 17. јул 1993.

Веома часни лорд Овен и уважени Т. Столтенберг
копредседавајући Међународне конференције за бившу Југославију

Поштовани лорде Овен,

Поштовани господине Столтенберг,

У вези са Вашим писмом од 12. јула 1993. задовољство ми је да Вас обавестим да смо успели да поправимо водоводне и гасне инсталације. То значи да се Сарајево сада снабдева извесним количинама воде, гаса и струје.

Као што знате, муслиманска страна је у више ранијих наврата оштећивала или уништавала ове инсталације. Циљ муслиманског вођства је био да искористи патње цивила како би обезбедило међународне симпатије.

Могу да Вас уверим да ће српска страна сарађивати у свему што има везе са хуманитарним питањима.

Очекујем да се ускоро састанем са Вама.,

др Радован Караџић

Председник Републике Српске

93-026-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

22 July 1993

Rt. Hon. Lord Owen and Hon. T. Stoltenberg
co-chairmen ICFY

Your Excellencies,

Thank you for your recent communications.

You should be aware that no one has greater interest in bringing hostilities to an end than the people of this Republic and our fellow-Serbs. We suffer deaths and injuries; our economy is miserable; reconstruction is delayed; law and order pose special problems. Nor does the suffering of our neighbours console us; whatever the eventual outcome, we are fated to live alongside each other till the end of time. The sooner the fighting ends, fewer grievances accumulate.

But I question whether a Geneva meeting at this juncture could be called negotiation without misusing the word. Mr Izetbegovic has no intention of reaching a settlement acceptable to Serbs and Croats. Anything at all he agreed in Geneva would be countermanded in Sarajevo, where his successive edicts contradict one another. He and his colleagues are visibly at odds over major policy. Some go as far as to question the whole wisdom of their anti-Serb orientation of the past two years, war and all. In parallel, since our last meeting, the Croats have been radically changing their stance in the triangle of forces.

In light of these considerations, I question whether a Geneva summit-style meeting would not be premature and counterproductive in terms of your own objectives. First, it would unavoidably encourage greater military activity on all sides in a bellum omnium contra omnes timed to influence the negotiating table. Second, its inevitable failure, since Mr Izetbegovic has ruled out in advance acceptance of the major negotiating premise of the Christian powers, now an agreed staple of the current Vance-Owen process, will only spread exaggerated despair and tend to devalue our Geneva summits.

By contrast, a well-prepared summit in mid-Autumn, after all sides had made up their minds, might yet surprise the world by its breadth of achievement. Is there any point, accordingly, in attending a pseudo-summit? Would we not be doing harm to the very process we wish to encourage? I am keen to share your excellencies' thinking on this vital question. Please accept the assurance of my highest consideration.

Dr Radovan Karadzic
President
Republic of Srpska

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Веома часни лорд Овен и часни Т. Столтенберг
копредседници Међународне конференције о бившој Југославији

Ваше екселенције,

Хвала Вам на Вашим скорашњим порукама.

Треба да будете свесни да нико нема већи интерес да оконча непријатељства него што га има народ ове Републике и наши сународници Срби. Патимо од смрти и повреда; наша економија је бедна; обнова је одложена; закон и ред представљају посебне проблеме. Не теши нас ни патња наших суседа; какав год да буде исход, суђено нам је да живимо једни поред других док је света и века. Што се брже окончају борбе, мање ће бити патњи.

Али ја се питам да ли женевски састанак у овим околностима може да се назове преговорима а да се не злоупотреби та реч. Господин Изетбеговић нема намеру да постигне решење прихватљиво за Србе и Хрвате. Све што се уопште договори у Женеви било би опозвано у Сарајеву, где његове узастопне наредбе поричу једна другу. Он и његови сарадници су очигледно у завађи са главном политиком. Неки иду толико далеко да доводе у питање целу мудрост своје антисрпске оријентације током последње две године, рат и све остало. Поређења ради, од нашег последњег сусрета Хрвати су радикално променили свој положај у троуглу сила.

У светлости ових разматрања, питам се да ли би састанак у женевском стилу био преран и контрапродуктиван са становишта ваших властитих циљева. Прво, он би неизбежно охрабрио већу војну активност на свим странама у *bellum omnium contra omnes*, која би била темпирана да утиче на преговарачки сто. Друго, пошто је господин Изетбеговић унапред одбацио главне преговарачке премисе хришћанских сила сада договорену главну ствар Венс–Овеновог процеса, неизбежни неуспех овог састанка једино би проширио увећано очајање и тежио би да девалвира наше женевске сусрете.

Насупрот томе, добро припремљен сусрет средином јесени, пошто све стране добро размисле, могао би да изненади свет својим дахом успеха. Да ли стога има било каквог смисла да се постигне псеудо сусрет? Зар нећемо нанети штету самом процесу који хоћемо да охрабримо? Знатижељан сам да сазнам мишљење Ваших екселенција о овом виталном питању.

Молим Вас да примите изразе мог највећег уважавања,

Искрено,
др Радован Караџић
Председник Републике Српске

93-027-o

REPUBLIC OF SRPSKA
THE PRESIDENCY
PRESS RELEASE
25 July 1993

EMBARGO Please do not use this material for electronic media before 13.00 hrs GMT on Sunday, 25 July, 1993, or for print media before 01.00 hrs GMT on Monday, 26 July.

KARADZIC TO GENEVA WITH NEW OFFER

"Sarajevo, Open City"

President Radovan Karadzic of the Republika Srpska (The Serbian Republic in former Bosnia-Herzegovina) has agreed to attend this week's ICFY in Geneva, at Lord Owen's prompting, in spite of initial reluctance, it was announced in Pale today (Sunday). Pres. Karadzic will also be tabling proposals for immediate improvements in conditions prevailing in the East-Bosnian enclaves and the Moslem sector of Sarajevo.

In his latest letter to Lord Owen and Dr Stoltenberg (enclosed) Dr Karadzic offered to make Sarajevo an open city if Moslems and Croats agreed to reciprocate. He offered to restore water, electricity and gas (if Hungary reopened the pipe-line) and cease all attacks on the Moslem sector if the Moslems would do likewise. He also offered to cease operations against Moslem enclaves in Eastern Bosnia, leaving them sovereign inside their territory and free to come and go, work and trade, provided that they agree to be disarmed. "Our objective is not to gain more territory, but to ensure access and security. Let territory remain in the hands of its inhabitants."

In his letter, Dr Karadzic ascribed his original reluctance to attend this week's Geneva talks to two misgivings. First, he reiterated his conviction that no political solution was conceivable "until the Moslem leadership accepts the consensus of the Christian majority in favour of confederation as a basis for negotiation".

"This is still some way off, not least because powerful forces, including some present at your conference, are encouraging the Moslems to hold out against our tripartite peace-proposals." He also adduced his fears that NATO may have already decided to mount air attacks on the Republic on the pretext of defending UN troops in safe areas against attacks.

Dr Karadzic concluded with the hope that sanctions should be removed once a settlement was in sight, a posteriori since sanctions were originally linked to Serbia's alleged aggression in a "conflict" you now explicitly recognize as "succession struggle between indigenous ethnic" - he argued.

Reference: Slavko Milanovic, Government Press Office (071) 783 462

РЕПУБЛИКА СРПСКА
Председништво

ИЗЈАВА ЗА ШТАМПУ

25. јули 1993.

ЗАБРАНА Молим вас да не користите овај материјал за електронске медије пре 13:00 сати по Гриничу у недељу 25. јула 1993. године, или за штампу пре 01:00 сати по Гриничу у понедељак 26. јула.

КАРАЦИЋ У ЖЕНЕВИ СА НОВОМ ПОНУДОМ

"Сарајево, отворен град"

Радован Караџић, председник Републике Српске (српска република у бившој Босни и Херцеговини), сагласио се да упркос првобитном противљењу, на инсистирање лорда Овена, ове недеље присуствује Међународној конференцији о бившој Југославији у Женеви, саопштено је данас (недеља) на Палама. Председник Караџић ће такође изнети предлоге за хитно побољшање услова који преовлађују у источно-босанским енклавама и муслиманском сектору Сарајева.

У свом најновијем писму лорду Овену и др Столтенбергу (у прилогу) др Караџић је понудио да се Сарајево прогласи отвореним градом ако Муслимани и Хрвати пристану на реципроцитет. Понудио је поновно снабдевање водом, струјом и гасом (ако Мађарска поново отвори гасовод) и прекид свих напада на муслимански сектор ако Муслимани учине исто. Такође је понудио да се прекину дејства против муслиманских енклава у источној Босни, којима би се обезбедио суверенитет унутар територије и слободан улазак и излазак, рад и трговина, под условом да се сложе да буду разоружане. "Наш циљ није да добијемо више територије већ да обезбедимо право приступа и безбедност. Нека територија остане у рукама њених становника".

У свом писму др Караџић је објаснио да се првобитно противио да присуствује овонедељним Женевским разговорима због две стрепње. Прво, он је поново нагласио своје уверење да никакво политичко решење није могуће "док муслиманско руководство као основу за преговоре не прихвати консензус хришћанске већине у корист конфедерације".

"Ово је још увек далеко, зато што велике силе, укључујући и неке присутне на вашој конференцији, охрабрују Муслимане да буду против наших трипартитних мирових предлога".

Он је такође указао на свој страх да се НАТО можда већ одлучио за ваздушне нападе на Републику под изговором заштите војника УН у заштићеним зонама.

Др Карацић је закључио да се нада да ће санкције бити повучене чим споразум буде на видику, јер су санкције првобитно биле наметнуте због тобожње агресије Србије у "конфлику" који се сада експлицитно посматра као "борба за сукцесију између ентитета староседелаца"- тврди он.

Референца: Славко Милановић, Владино одељење за штампу

(071) 783 462

93-028-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO
25 July 1993

Rt. Hon. Lord Owen and Hon. T. Stoltenberg
Co-chairmen of ICFY

Excellencies,

Thank you for your communication of 23 July.

While recognising that there is no substitute for a mutually-agreed political solution which balances all legitimate ethnic and religious aspirations as far as humanly possible, we wish to propose some immediate palliatives, which could be introduced within days given good will on all sides. We give irrevocable guarantees, as you requested, that we shall do everything in our power to ensure that food, water, electricity and gas reach the town of Sarajevo uninterruptedly. (The gas-main will need unblocking in Hungary; the Moslems will need to stop hindering water installations.)

We offer to make Sarajevo in effect an open city if the Moslems agree to do likewise. As for the enclaves in Eastern Bosnia, we are prepared to desist from all attacks on them provided that the armed forces within them are disarmed. If they provisionally recognise our wider sovereignty, we shall be glad to recognise their internal sovereignty. They will then be free to go about their daily lives unhindered, move in and out to work or trade, subject to normal security requirements, as indeed Moslems and Croats are doing in many parts of our Republic in spite of war and hatreds. Your Excellencies must understand that our objective is not to gain more territory, but to ensure access and security. Let territory remain in the hands of its inhabitants.

This procedure for the enclaves of Eastern Bosnia could provide a precedent for post-war coexistence between and inside the Republics, with open frontiers, even before fighting has been brought to an end. But this can come only when Alija Izetbegovic and his partners recognise that we and the Croats will not agree to a unitary Bosnia by any other name, and hence that we must negotiate a tripartite solution en gros et en detail.

I have decided, after much hesitation, to attend the Geneva talks. Let me explain my original reluctance to participate. First, as I made clear to you previously, I do not believe that the talks could conceivably lead to the political solution we all so keenly desire until the Moslem leadership accepts the consensus of the Christian majority in favour of confederation as a basis for negotiation. This is still some way off, not least because powerful forces, including some represented at your conference, are encouraging the Moslems to hold out against our tripartite peace-proposals.

But this is not the main reason for my misgivings over personal attendance. My Government is seriously concerned at the potential threat of an armed attack on my country by forces of the North Atlantic Treaty Alliance, acting as UNPROFOR but effectively under political and operational control of their own Governments and of their NATO-appointed commander in chief. We are now liable to be subjected to air attacks designed among other things to destroy our installations and cripple our ground forces, in order to make them vulnerable to an army of occupation at the service of hostile forces. The NATO aircrafts which were recently moved to Italy, with their special capacity for use against land-forces, can have been sent only as preparation for such offensive action. If it is decided, on whatever grounds, that UNPROFOR members have been attacked in the course of defending putative "safe areas" (terms and related activities which have no precedents in the Geneva Convention or international law), the most modern arms of mass-destruction could be launched against us with impunity, as your Excellencies yourselves mentioned in your letter of 23 July.

It would be incumbent on me, as elected leader of my people, to be present in order to share their dangers and lead resistance to these attacks according to our traditions. We Serbs have a long history of resisting threats. If there is a price to pay, we pay it; we could not do otherwise and remain true to ourselves and our ancestors. Please let us approach a settlement with logic and compassion rather than threats and hectoring, in everyone's interest.

Nevertheless, I believe that the proposed talks should be given every chance and hence I am going to attend them. I thereby demonstrate in the most practical manner my acceptance of your Excellencies' own good faith and implicit assurance that no attacks are planned for the period of my presence in Geneva. May I take it, given your Excellencies' publicly stated desire to hold the talks until a final settlement is reached, that the question of lifting sanctions against Yugoslavia will be high on the agenda if the talks make significant progress. Since sanctions were linked to Serbia's alleged aggression in Bosnia Herzegovina, whose conflict you now explicitly recognize as a succession struggle between indigenous Bosnian ethnies, their *raison d'être* would be removed once a settlement were in sight.

I look forward to hearing from you.

Believe me to be,

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic

Republic of Srpska

President

93-028-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

25. јули 1993,

Веома часни лорд Овен и уважени Т. Столтенберг
копредседавајући Међународне конференције о бившој Југославији

Екселенције,

Захваљујем на писму од 23. јула.

Схватајући да не постоји замена за заједнички договорено политичко решење које доводи у равнотежу све оправдане етничке и верске аспирације колико је то могуће са хумане тачке гледишта, желимо да предложимо нека тренутно ублажујућа средства која се могу применити у року од неколико дана, ако на свим странама има жеље за тим. Ми дајемо неопозиве гаранције, како сте захтевали, да ћемо учинити све што је у нашој моћи да обезбедимо да храна, вода, струја и гас неометано дођу до Сарајева. (Магистрални гасовод треба одблокирати у Мађарској; Муслимани треба да престану да ометају водоводне инсталације.)

Нудимо да Сарајево постане отворени град уколико Муслимани престану да учине слично. Што се тиче енклава у источној Босни, спремни смо да одустанемо од свих напада на њих ако се оружане снаге у њима разоружају. Ако они привремено признају наш шири суверенитет, ми ћемо са задовољством признати њихов унутрашњи суверенитет. Они ће тада моћи неометано да воде свакодневни живот, да улазе и излазе ради обављања посла и трговине, ако су у питању нормални безбедносни захтеви, као што Муслимани и Хрвати у многим деловима наше Републике раде упркос рату и мржњи. Ваше екселенције морају да схвате да наш циљ није освајање још више територија, већ обезбеђење права приступа и безбедности. Нека територија остане у рукама њених становника.

Ова процедура за енклаве источне Босне би била претходница за послератну коегзистенцију између и унутар република, са отвореним границама, чак и пре окончања борби. Али до тога може да дође само када Алија Изетбеговић и његови партнери прихвате да се ми и Хрвати нећемо сагласити са унитаристичком Босном под неким другим именом, и да зато морамо да преговарамо о трипартитном решењу *en gros et en detail*.

Одлучио сам, након много оклевања, да присуствујем женевским разговорима. Дозволите ми да објасним зашто сам се првобитно противио да учествујем. Прво, као што сам вам већ разјаснио, не верујем да би разговори могли, како је планирано, да доведу до политичког решења које сви тако жељно очекујемо све док муслиманско руководство не прихвати као основу за преговоре консензус хришћанске већине у корист конфедерације. Ово је још увек далеко, само зато што велике силе, укључујући и неке присутне на вашој конференцији, охрабрују Муслимане да буду против наших трипартитних мировних предлога.

Али ово није главни разлог због кога сам сумњао да ћу присуствовати разговорима. Моја влада је озбиљно забринута због опасности од могућег оружаног напада на моју земљу који би могле да изведу снаге Северно-атланског пакта, које делују као УНПРОФОР, а заправо су под политичком и оперативном контролом сопствених влада и свог команданта кога је поставио НАТО. Ми сада лако можемо да будемо изложени ваздушним нападима смишљеним између осталог да би се уништиле наше инсталације и онеспособиле наше копнене снаге, и тиме се учиниле рањивим у односу на окупациону војску која је на услузи непријатељским снагама. НАТО авиони који су недавно премештени у Италију, чија је специјална намена дејство по копненим снагама, можда су тамо послати само као припрема за таква офанзивна дејства. Ако се одлучи, по било ком основу, да су припадници УНПРОФОР-а нападнути у току одбране такозваних “заштићених зона” (термини и односне активности без преседана у Женевској конвенцији или међународном праву), најсавременије наоружање за масовно разарање могло би бити некажњено употребљено против нас, као што су и Ваше екселенције споменуле у писму од 23. јула.

Моја морална обавеза би била да, као изабрани вођа свог народа, будем присутан како бих са њим делио опасност и предводио отпор овим нападима у складу са нашом традицијом. Ми Срби имамо дугу историју отпора опасностима. Ако постоји цена која се плаћа, ми је плаћамо; ми не бисмо могли да поступимо друкчије а да останемо верни себи и својим прецима. Молим Вас да у интересу свих приђемо решавању спора са логиком и милошћу, а не са претњама и застрашивањем.

Ипак, верујем да би предложеним разговорима требало дати шансу и зато ћу им присуствовати. Ја тако на најпрактичнији могући начин показујем да прихватам обећање Ваших екселенција и изричита уверавања да нису планирани никакви напади за време мог боравка у Женеви. Могу ли да схватим, на основу јавно изражене жеље Ваших екселенција, да разговори трају док се не дође до коначног решења, да ће питање скидања санкција Југославији бити при врху дневног реда ако разговори буду добро напредовали. Како су санкције биле везане за тобожњу агресију Србије у Босни и Херцеговини, чији се сукоб сада

експлицитно посматра као борба за сукцесију између босанских аутономних етничких група, њихов *raison d'etre* би требало да се уклони чим споразум буде на видику.

Очекујући ваш одговор

Искрено ваш,

др Радован Караџић

Председник Републике Српске

93-029-o

Pale, July 26, 1993

To: UN Secretary-General
Boutros-Boutros Ghali

Your Excellency,

Our first findings show unambiguously that the shelling of the UNPROFOR base was a naive fabrication of Muslim forces with the aim to undermine the negotiations in Geneva and to provoke a military intervention.

The Serbs have so far carried out not a single incident against UNPROFOR, and why should they now, when there is great threat of military intervention. The Serb side demands strictly an international expert opinion regarding this case and a public announcement of the results, in order to avoid tragic consequences.

Yours faithfully,

Dr Radovan Karadzic

93-029-п

Пале, 26. јули 1993.

Прима: Генерални секретар УН Бутрос Бутрос-Гали

Ваша екселенцијо,

Наши први налази недвосмислено указују да је гранатирање базе УНПРОФОР-а била наивна исфабрикована акција муслиманских снага са циљем да подрије преговоре у Женеви и изазове војну интервенцију.

Срби до сада нису имали ни један инцидент са УНПРОФОР-ом, па зашто би га онда имали сада када постоји велика опасност од војне интервенције. Српска страна изричито захтева да међународни експерти дају своје мишљење у вези овог случаја и јавно објаве резултате како би се избегле трагичне последице.

С поштовањем,

др Радован Караџић

93-030-o

Dr Radovan Karadzic
From the leader of the Bosnian Serbs
23 August 1993
Mr Don Foster MP
House of Commons
LONDON
SW1A OAA

Dear Mr Foster,

I am writing to you officially in order to invite you to attend a delegation of British Members of Parliament to the Republika Srpska between 31 August 1993 and 3 September 1993.

We will collect you from Budapest Airport and arrange transfer to Pale and back to Budapest again.

Your program will include visits to the front line, discussions with the Prime Minister of the Republika and various Ministers as well as an inspection of our health care facilities.

In the event that I am in the Republika Srpska at the time of your visit, and not still in Geneva, I will of course be happy to receive you personally.

Please would you arrange the purchase of your own air tickets which will be reimbursed in cash when you arrive in the Republika Srpska. This is unfortunately necessary due to the complications in transferring funds through the banking system.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic
President, RS

[The same letter was sent to David Faber MP.]

93-030-п

др Радован Караџић

Од лидера босанских Срба
23. август 1993.

Господин Дон Фостер, члан Парламента
Доњи Дом
ЛОНДОН
SW1A 0AA

Поштовани господине Фостер,

Пишем Вам званично да бих Вас позвао да као члан делегације британских чланова Парламента посетите Републику Српску између 31. августа и 3. септембра 1993.

Сачекаћемо вас на аеродрому у Будимпешти и организоваћемо превоз до Пала и назад до Будимпеште.

У оквиру програма Ваше посете предвиђена је посета линија фронта, разговор са председником владе Републике и разним министрима као и преглед наших здравствених установа.

У случају да у то време још увек не будем у Женеви већ у Републици Српској, имаћу то задовољство да вас лично примим.

Молим Вас да сами купите авионске карте које ће Вам бити надокнађене у готовом када стигнете у Републику Српску. Ово је, нажалост, потребно због тешкоћа око трансфера новчаних средстава преко банкарског система.

С поштовањем,

др Радован Караџић

Председник Републике Српске

[Исто писмо било је упућено и Дејвиду Фаберу, члану Парламента.]

93-031-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

25 August 1993

Lord Owen and Mr Stoltenberg
Co-chairmen, ICFY, Geneva

Your excellencies,

I wish to bring to your attention an urgent matter concerning the town of Brcko.

You will remember that the last five concessions in Geneva were made on condition that they lead to an overall solution, and that the Serbs and the Croats would withdraw those concessions in case they did not produce a solution. One of the concessions was Brcko. The map of Brcko submitted in Geneva shows the railway line dividing the town roughly in two equal parts. Our delegation accepted the Moslem demand that the railway line and the western part of the town should be Moslem, with the eastern part of Brcko going to the Serbs. However, we now feel cheated, for on closer inspection of the map it became obvious that no urban area of Brcko exists east of the railway line (see attached maps). This means, of course, that the Moslems are being given the whole town of Brcko.

I am sure that you are as angry as I am. But I am not going to raise my concern publicly right now, as I trust that you will find a way of resolving this matter - we can perhaps put it right at a later stage, one possibility being to offer the Moslems the eastern part of the town, including the railway line.

Yours sincerely,

Dr Radovan Karadzic

President, Republic of Srpska

93-031-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Лорд Овен и господин Столтенберг
копредседавајући Међународне конференције
о бившој Југославији, Женева

25. август 1993.

Ваше екселенције,

Желим да вам скренем пажњу на хитна питања у вези града Брчког.

Сетићете се да је последњих пет уступака у Женеви учињено под условом да они воде ка укупном решењу, и да ће Срби и Хрвати повући своје уступке у случају да они не доведу до решења. Један од уступака је био Брчко. На мапи Брчког поднетој у Женеви види се железничка пруга која грубо дели град на два једнака дела. Наша делегација је прихватила муслимански захтев да железничка пруга и западни део града буду муслимански, а да источни део Брчког припадне Србима. Међутим, сада се осећамо превареним, јер када се мапа пажљивије погледа види се да се никакав урбани део Брчкога не налази источно од железничке пруге (погледајте приложене мапе). То значи, наравно, да је Муслиманима дат цео град Брчко.

Сигуран сам да сте љути колико и ја. Али, ја нећу у овом моменту јавно да протестујем, јер верујем да ћете наћи начина да решите ово питање - можда можемо одмах да пређемо на другу етапу, а једна од могућности је да понудимо Муслиманима источни део града, укључујући и железничку пругу.

С поштовањем,

др Радован Карацић

Председник Републике Српске

93-032-0

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
КАБИНЕТ

Бања Лука: 24. септембар 1993.

КОМИСИЈА МУП-а
за Пећанац Брану

Кабинет Предсједника Републике обавијештен је да ће муслимански посланици одржати своју Скупштину у Сарајеву, те ће стога у недјељу путовати правцем Зеница - Високо - Илијаш - Сарајево, а у сриједу ће се вратити истим правцем.

С тим у вези муслимани су молили безбједан прелаз преко територије Републике Српске, што је одобрио Предсједник Републике др Радован Караџић, о чему се обавијештава МУП Републике Српске, како би заједно и у сарадњи са Војском Републике Српске предузели све потребне мјере ради њиховог безбједног преласка.

У прилогу Вам достављамо списак посланика муслиманске Скупштине.

За детаљне информације у вези са напријед наведеним обратите се шефу Кабинета предсједника Владе РС, Здравку Миовчићу на телефон 071/783-409.

О предњем је потребно обавијестити МУП РС у Бијељини и ГШ Војске Републике Српске.

ШЕФ КАБИНЕТА
Ненад Радовић

93-032-p

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

President's cabinet

Banja Luka, 24 September 1993

The Commission of the Ministry of Internal Affairs
Attn. Pecanac Brana

The cabinet of the President of the Republic has been informed that Muslim members of parliament will hold their meeting in Sarajevo, and thus they will on Sunday travel along the route Zenica – Visoko – Ilijas – Sarajevo, and will return along the same route on Wednesday.

Related to that, the Muslims asked for safe passage across the territory of the Republic of Srpska, which was approved by the President of the Republic, Dr Radovan Karadzic and of which we are hereby informing the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Srpska, so that together and in co-operation with the Republic of Srpska's Army, we can take all necessary measures for their safe passage.

Please find enclosed the list of members of the Muslim parliament.

For detailed information concerning the aforesaid you can contact the Head of the Government President of the Republic of Srpska's cabinet, Zdravko Miovcic, by phone: 071/783-409.

The aforesaid information should be sent to the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Srpska in Bijeljina and the Headquarters of the Republic of Srpska's Army.

THE HEAD OF THE OFFICE:
Nenad Radovic

93-033-o

REPUBLIC OF SRPSKA

PRESIDENT OF THE REPUBLIC

S A R A J E V O

DATE 23 October 1993

No: 01-283/93

FROM: DR RADOVAN KARADZIC

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

TO: MR URS BOEGLI

HEAD OF DELEGATION BIH ZAGREB

Dear Sir,

I received your letter of Oct. 8, 1993 in which you request authorisation from the Republic of Srpska for the flight of your planes from Split and Zagreb to Sarajevo for the purpose of delivering humanitarian aid to Sarajevo, including its Serbian parts.

We grant you the requested authorisation and guarantee that you may safely fly over the territory of the Republic of Srpska in accordance with internationally recognised procedure.

Sincerely,

Dr Radovan Karadzic

President of the Republic of Srpska

93-033-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Датум 23. октобар 1993.
Бр. 01-283-93

Шаље: ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Прима: Г-ДИН УРС БОЕГЛИ
ШЕФ ДЕЛЕГАЦИЈЕ БиХ ЗАГРЕБ

Поштовани господине,

Примио сам Ваше писмо од 8. октобра 1993. године у коме тражите од Републике Српске да одобри лет ваших авиона из Сплита и Загреба у Сарајево ради достављања хуманитарне помоћи Сарајеву, укључујући и српске делове.

Дајемо вам тражено одобрење и гаранцију да можете безбедно летети изнад територије Републике Српске у складу са међународно прихваћеном процедуром.

С поштовањем,
др Радован Караџић
Председник Републике Српске

93-034-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

LETTER OF THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC
OF SRPSKA DR RADOVAN KARADZIC
TO LORD DAVID OWEN AND
MR THORWALD STOLTENBERG

No. 01-385/93

Date: 12 December 1993

Excellencies,

The Moslem army is carrying out the offensive in the city of Sarajevo with the purpose of changing the factual conditions, expelling the Serbs from the city which is to the same extent Serbian as well.

Furthermore, the Moslem army is penetrating deeply into the Serb territory and killing civilians. The Moslem soldiers raided upon the Serb villages Potkozlovaca and Ravanjsko in the municipality of Han Pijesak, burned the villages, killed the civilians, and captured and took away some of our men.

I ask you to use your influence upon the Moslem side and to warn the Moslem leaders that the Serbian side will not tolerate such actions, and it will definitively undertake a legitimate retaliation upon military targets that may lead the Moslem side to the complete military defeat and loss of territories.

Sincerely yours,
Dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC

93-034-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

ПИСМО ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ДР РАДОВАНА КАРАЦИЋА

ЛОРДУ ДЕЈВИДУ ОВЕНУ И
Г. ТОРВАЛДУ СТОЛТЕМБЕРГУ

Број: 01-385/93

Датум: 12. децембар 1993. године

Екселенције,

Муслиманска војска изводи офанзиву у граду Сарајеву са циљем да промени фактичко стање и истера Србе из града који је у истој мери и српски.

Даље, муслиманска војска залази дубоко у српску територију и убија цивиле. Муслимански војници су упали у српска села Поткозловача и Равањско у општини Хан Пијесак, попалили села, цивиле убили и неке од наших заробили и одвели.

Молим вас да користећи се својим утицајем на муслиманску страну упозорите муслиманско вођство да српска страна неће толерисати овакве акције и да ће дефинитивно приступити легитимној одмазди по војним циљевима, која муслиманску страну може одвести до потпуног војничког пораза и губитка територије.

Искрено Ваш,
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
др Радован Караџић

93-035-0

ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
САРАЈЕВО

Датум: 14. децембар. 1993

Њ.Е. БОРИСУ ЈЕЉЦИНУ
ПРЕДСЈЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ
МОСКВА

Поштовани господине Предсједниче,

У име народа Републике Српске, који се већ двије године бори за свој опстанак и право на самоопредељење, за које вријеме је створио сопственим снагама сопствену државу која чека признање, у име својих сарадника и у лично име срдечно вам честитам успјех на референдуму на коме је усвојен нови устав Русије.

Дубоко се надамо да ће нови устав, као и нови парламент и развој демократије заувјек спријечити могућност да руски непријатељи разоре руску државу, као што су разорили државу српског народа, која се сада мукотрпно опоравља.

Српски народ Републике Српске и сада, као и увијек у историји, гаји најбоље наде и најљепше жеље везане за Русију и руски народ, који су вјечни и непобједиви.

Искрено Ваш,
др Радован Караџић

93-035-p

Dr Radovan Karadzic
The President of the Republic of Srpska
Sarajevo
14 December 1993

Attn. His Excellency Boris Yeltsin
The President of the Russian Federation
Moscow

Dear Mr President,

In the name of the people of the Republic of Srpska which has for two years now been fighting for their survival and right to make their own decisions, for which time they with their own forces have created their own state which is waiting for recognition, and in the name of my associates and my own I would like to congratulate you on your success on the referendum where the new constitution of Russia was adopted.

We deeply hope that the new constitution, as well as the new parliament and the development of democracy, will forever prevent Russian enemies from destroying the Russian state, as they destroyed the state of the Serbian people, which is now recovering with effort.

The Serbian people of the Republic of Srpska is even now, as always in history, nourishing the best hopes and warmest wishes related to Russia and the Russian people which are eternal and invincible.

Yours sincerely,
Dr Radovan Karadzic

93-036-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

Pale, 20 December 1993

FROM : DR RADOVAN KARADZIC
President of the Republic of Srpska
TO : H.E. BOUTROS BOUTROS GHALI
Secretary General of the United Nations

Your Excellency,

I have to inform you the Moslem side has prepared a big offensive against the Serbian positions in Sarajevo and other places.

The aim of the offensive is to undermine the Geneva and Brussels talks. Also, European media are prepared to launch an enormous campaign against Serbs.

This is the usual measure against the Serbian side during Geneva talks, but this time it may represent a catastrophe.

I am asking you, Your Excellency, to use your influence to discourage the Moslem side and to convince them not to jeopardize the peace talks.

Respectfully yours

Radovan Karadzic

93-036-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Пале 20. децембар 1993.

Шаље: ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ
Председник Републике Српске

Прима: ЊЕГОВА ЕКСЕЛЕНЦИЈА БУТРОС БУТРОС ГАЛИ
Генерални секретар Уједињених нација

Ваша Екселенцијо,

Морам да Вас обавестим да је муслиманска страна припремила велику офанзиву на српске положаје у Сарајеву и другим местима.

Циљ офанзиве је да минира разговоре у Женеви и Бриселу. Такође, европски медији су спремни да лансирају огромну кампању против Срба.

Ово је уобичајена мера против српске стране за време женевских разговора, али овог пута то може да изазове катастрофу.

Молим вас, Ваша Екселенцијо, да искористите свој утицај и обесхрабрите муслиманску страну и убедите их да не угрожавају мировне преговоре.

С поштовањем

Радован Караџић

93-037-o

Gen. Jean Cot
UNPROFOR, Zagreb
24 December 1993

Dear General Cot,

Your foreign minister M. Juppe has announced the withdrawal of French UNPROFOR forces from the former Bosnia-Herzegovina. The announcement has caused great confusion on the ground, especially since there have been no incidents involving Serbian and French soldiers - on the contrary, the Serbs sympathize the French. The suggested date for the withdrawal is the end of January or the beginning of February. In this new situation, I fear that there exists the danger of incidents taking place. We therefore think it wise that, taking into account M. Juppe's statement, the withdrawal should proceed immediately.

Given that Serb-French relations are traditionally good, and given that the quality of the French armed forces and their high command is of the highest order, we can only regret this development, which further contributes to the Serbian disappointment at the French attitude towards the Serbs. The French position, sadly, received another stamp of official approval recently. M. Juppe, at the meeting of the EU foreign ministers with the parties in conflict, unfortunately behaved himself towards us in an unacceptable manner.

With my highest respect,

Dr Radovan Karadzic
President, Republic of Srpska

P.S. The best regards for Christmas and New Year.

R. Karadzic

93-037-п

Генерал Жан Кот
УНПРОФОР, Загреб

24. децембар 1993.

Поштовани генерале Кот,

Ваш министар иностраних послова, господин Жипе, је најавио повлачење француских снага УНПРОФОР-а из бивше Босне и Херцеговине. Ова најаву је изазвала велику конфузију на терену, посебно зато што није било никаквих инцидената између српских и француских војника - напротив, Срби симпатишу Французе. Предложени датум повлачења је крај јануара или почетак фебруара. Плашим се да у новонасталој ситуацији постоји опасност од инцидената. Зато сматрамо да би било мудро, имајући у виду изјаву господина Жипеа, да повлачење почне одмах.

С обзиром на традиционално добре српско-француске односе, и на чињеницу да се квалитет француских оружаних снага и њихове високе команде сврстава у највиши ранг, можемо само да изразимо жаљење због оваквог развоја догађаја који још више повећава српско разочарење због француског става према Србима. Француски став, нажалост, од недавно је попримио један друкчији званични печат. Господин Жипе се на састанку министара спољних послова ЕУ са странама у сукобу, нажалост, понео према нама на неприхватљив начин.

С поштовањем,

др Радован Карацић

Председник Републике Српске

Најбоље жеље за Божић и Нову Годину

Р. Карацић

ГОДИНА 1993.
НЕДАТИРАНА ПИСМА

YEAR 1993
UNDATED LETTERS

93-038-o

No. 01-140/93

Mr Jean François Deniau
of the French Academy
Vice-Chairman of the Foreign Affairs Commission
People's Assembly
75007 Paris
Fax: (331) 40638199

Dear Minister Deniau,

As it was already mentioned in your talks with professor Koljevic, we would much appreciate an expanded participation of France in negotiations on peace in Bosnia. We were deeply moved by your personal interest in our reaching an appropriate solution. It is our great wish to search intensively for peace together with you.

We would like you to visit Bosnia in order to have the direct impression of the situation and to get acquainted with both the political and military leadership and the people, as you are our French friend.

We are certain that your advice and participation in finding peace will be heard by all the interested parties.

We would be very happy if Mr Xavier de Roux could come, too, as he is well acquainted with problems in Bosnia.

We are looking forward to your affirmative reply and are sending you our deepest respects.

Yours sincerely,

Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

[This letter was originally written in French and was probably sent in June 1993.]

93-038-п

Број 01-140/93

Господин Жан Франсоа Дено
из Француске академије
Потпредседник Комисије за спољне послове
Народна скупштина
75007 Париз
Факсом (331) 40638199

Господине Министре,

Као што сте већ разговарали са професором Кољевићем, веома би нас обрадовало проширено учешће Француске у преговорима о миру у Босни. Ваш лични интерес да пронађемо одговарајуће решење дубоко нас је гануо. Наша велика жеља је да, што је могуће брже, заједно са Вама тражимо мир.

Волели бисмо да посетите Босну како би на лицу места схватили ситуацију и да би се упознали с политичким и војним властима, као и са народом, пошто сте Ви наш француски пријатељ.

Сигурни смо да ће Ваше савете и Ваше учешће и изналажење мира чути све заинтересоване стране.

Бићемо веома срећни ако господин Авије Д'Руа може такође да дође, будући да он добро познаје проблеме у Босни.

У очекивању Вашег потврдног одговора, молим Вас господине Министре да примите изразе мог дубоког поштовања.

Радован Карацић
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

[Ово писмо је изворно било написано на француском, а упућено је вероватно јуна 1993. године.]

93-039-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

From: dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

To : H.E. Lord David Owen
H.E. Thorwald Stoltenberg

Excellencies,

The Moslem Army is undertaking a new offensive in the city of Sarajevo, with the aim of changing the factual state and to chase the Serbs out of Sarajevo, which is also a Serbian city. Further, the Moslem Army has taken its action deep into the Serbian territory against civilians. The Moslem soldiers recently entered into two Serbian villages (Potkozlovaca and Ravanjsko) in the municipality of Han Pijesak, burned them, down, murdered some civilians and took some away. I kindly ask your excellencies to use your influence on the Moslems to warn their leadership that the Serbian side will not tolerate these action and that we will retaliate against military targets, which may cause the Moslem side total military defeat and loss of territory, and thus complicate a political solution.

Sincerely yours,

dr Radovan Karadzic

[This letter was probably sent in July 1993.]

93-039-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Од : др Радована Караџића
За : Њ.Е.Лорда Дејвида Овена
Њ.Е. Торвалда Столтенберга

Екселенције,

Муслиманска војска преузела је нову офанзиву у граду Сарајево са циљем да промени фактичко стање ствари и прогна Србе из Сарајева, које је и српски град. Пошто је муслиманска војска преузела своје акције дубоко у српској територији против цивила. Муслимански војници су недавно ушли у два српска села (Поткозловача и Равањско) у општини Хан Пијесак, спалили их, неке цивиле побили а друге одвели. Љубазно молим Ваше екселенције да користе свој утицај на Муслимане и упозоре њихово руководство да српска страна неће толерисати ове акције и да ће извршити одмазду против војних циљева, што може муслиманску страну довести до потпуног војног пораза и губитка територије и тиме замрсити политичко решење.

Искрено Ваш
др Радован Караџић

[Ово писмо је било упућено вероватно јула 1993. године.]

93-040-o

REPUBLIKA OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

FROM : DR RADOVAN KARADZIC
President of the Republic of Srpska
TO : MR ANDREAS PAPANDREU
Leader of PASOK

Your excellency,

I am sending to you the sincerest congratulation for brilliant win on the elections.
We deeply respect the freedom and democratic rights of Greek people, and all their desions.
We are assured that Serbs and Greeks will continue to develop friendship and cooperation
for good of all Balcans.

Yours sincerely,

dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

[This letter was probably sent in July 1993.]

93-040-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Од : др Радована Караџића
За : Господина Андреаса Папандреуа
Вођу ПАСОК-а

Ваша Екселенцијо,

Упућујем Вам најискренију честитку за брилијантну победу на изборима.
Ми дубоко уважавамо слободу и демократска права грчког народа и све његове одлуке.

Сигурни смо да ће Срби и Грци наставити да развијају пријатељство и сарадњу за добро свих Балканаца.

Искрено Ваш,
др Радован Караџић
Председник Републике Српске

[Ово писмо је упућено вероватно јула 1993. године.]

93-041-o

REPUBLIC OF SRPKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

FROM: DR RADOVAN KARADZIC
President of the Republic of Srpska

TO: H.E. BOUTROS BOUTROS-GHALI
Secretary General of the UN

Your Excellency,

We have to inform you that Mr A. Izetbegovic cannot legitimately represent three national communities in Bosnia & Herzegovina or the Presidency. His mandate as a President expired in December 1992 and both Serbian and Croatian democratically elected members of the Presidency have resigned.

Therefore he can speak only on behalf of the Moslem community. However, his appearance in the UN is not only illegitimate but it is an unproductive political pressure in the context of the Geneva negotiation and the peace-process to which we are committed.

With the highest respect,
dr Radovan Karadzic
President of the Republic of Srpska

[This letter was probably sent in July 1993. The same letter was sent to Samuel Insanally, the Chairman of the General Assembly of UN.]

93-041-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Од: др Радован Карацић

За: Њ.Е. Бутрос Бутрос-Гали
Генерални секретар УН

Ваша екселенцијо,

Морамо да Вас обавестимо да господин А. Изетбеговић не може легитимно да представља три националне заједнице у Босни и Херцеговини или Предсједништво. Његов мандат као Председника истекао је децембра 1992. године, док су и српски и хрватски демократски изабрани чланови Председништва поднели оставку. Због тога он може да говори само у име муслиманске заједнице.

Међутим, његово појављивање у УН није само нелегитимно него је и непродуктиван политички притисак у контексту женевских преговора и мировног процеса коме смо се обавезали.

Са највећим уважавањем,

др Радован Карацић
Председник Републике Српске

[Ово писмо је било упућено вероватно јула 1993. године. Исто писмо упућено је Самјуелу Инсенелију, председавајућем Генералне скупштине УН.]

RADOVAN KARADZIC

To: The Bosnian-Moslem delegation

I am writing to ask you to join in face to face discussion over mutual responsibility in ending the civil war in Bosnia-Herzegovina immediately.

Neither we, you or the Croatian delegation have the right to reject even the slimmest opportunity for peace.

As a first step we suggest:

1. Unconditional commitment to the Carrington-Cuteliero conference;
2. The agreement to find time tonight for the first round of face-to face talks;
3. An obligation to sign a tripartite cease-fire before our delegations leave London;
4. The oppening of land corridor on any territory under any our control;
5. The immediate demilitarization of the city of Sarajevo under UN protection;
6. Arrangements for the free passage and release of all civilians, who wish to evacuate any area; in line with the Geneve convention.

I hope that we can meet at the conference table tonight; I anticipate you early respond. I have written this as an open letter.

Radovan Karadzic

[Possible date of this letter: the end of August 1993.]

RADOVAN KARADZIC

TO: THE BOSNIAN-MOSLEM DELEGATION

I am writing to ask you to join in face-to-face discussion over our mutual responsibility in ending the civil war in Bosnia-Herzegovina immediately.

Neither we, you or the Croatian delegation have the right to reject even the slimmest opportunity for peace.

As a first step we suggest:

1. Unconditional commitment to the Carrington-Cutelliero conference;
2. The agreement to find time tonight for the first round of face-to-face talks;
3. An obligation to sign a tripartite cease-fire before our delegations leave London;
4. The opening of a land corridor on any territory under any our control.
5. The immediate demilitarization of the city of Sarajevo under U.N. protection;
6. Arrangements for the free passage and release of all civilians, who wish to evacuate any area; in line with the Geneva convention

I hope that we can meet at the conference table tonight, I anticipate your early response. I have written this as an open letter.

Radovan Karadzic

Радован Караџић

Прима: Делегација босанских Муслимана

Пишем вам да вас замолим да се придружите расправи лицем у лице о узајамној одговорности за тренутно окончање грађанског рата у Босни и Херцеговини.

Ни ми ни ви, а ни хрватска делегација немамо право да одбацимо чак ни најмању могућност за мир.

Као први корак предлажемо:

1. Безусловну приврженост конференцији под председништвом лорда Карингтона и Жозеа Кутиљера;
2. Сагласност да нађемо времена ноћас за прву рунду разговора лицем у лице;
3. Обавезу да потпишемо трајни прекид ватре пре него што наше делегације напусте Лондон;
4. Отварање земаљског коридора на било којој територији под било којој нашом контролом;
5. Тренутну демилитаризацију града Сарајева под заштитом УН;
6. Аранжмане за слободан пролазак и пуштање свих цивила који желе да напусте било коју област, у складу са Женевском конвенцијом.

Надам се да ћемо се срести ноћас за конференцијским столом; предвиђам ваш ранији одговор. Ово сам писао као отворено писмо.

Радован Караџић

[Могући датум овог писма : крај августа 1993.]

93-043-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

FROM: DR RADOVAN KARADZIC
President of the Republic of Srpska

TO: LORD DAVID OWEN
H.E. TORVALD STOLTENBERG

Excellencies,

The Serbian side fully comply with the joint Serb-Moslem declaration, respecting cease-fire and cooperating with humanitarian organizations.

However, the Moslem side permanently violates the agreement. Only in Sarajevo we have three to five casualties a day because of Moslem artillery and snipers.

This is unbearable and we insist that Moslem side ends this killing of the innocent Serbs.

Sincerely yours,
dr Radovan Karadzic

[This letter was probably sent in July 1993.]

93-043-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Од: др Радована Караџића
Преседника Републике
За: Њ.Е. Лорда Дејвида Овена
Њ.Е. Торвалда Столтенберга

Екселенције,

Српска страна у потпуности прихвата заједничку српско-муслиманску декларацију поштујући прекид ватре и сарађујући са хуманитарним организацијама.

Међутим, муслиманска страна перманентно крши споразум. Само у Сарајеву имамо три до пет жртава дневно због муслиманске артиљерије и снајпера.

Ово је неподношљиво и ми инсистирамо да муслиманска страна оконча ово убијање недужних Срба.

Искрено Ваш,

др Радован Караџић

[Ово писмо је било упућено вероватно јула 1993. године.]

93-044-o

REPUBLIC OF SRPSKA
PRESIDENT OF THE REPUBLIC
SARAJEVO

FROM: DR RADOVAN KARADZIC
President of the Republic of Srpska

TO: MR V. CLEANS
President of the Council of the European Union

Dear Mr Claes,

I am deeply touched with your concern about violation of the Christmas truce. However none of the previous truces have been observed.

Particulary the Christmas truce was not respected by Moslem side, since the Moslem extremist are very intolerant toward Christian holidays.

In world war 1, in world war 2 and in this civil war the Serbs have suffered the most severe attacks particularly on ortodox Christian holidays, carried out by our neighbours of other religions.

The same we expect this year.

I would like, Mr Minister, if you could use your influence on the Moslem side, to make them to accept the peace plan which has been prepared thank to the Serbian concessions.

Concerning the truce, the Serbs will be happy if the Moslem stop their military activity, which would be followed by the same attitude from Serbian side.

Sincerely yours,
dr Radovan Karadzic
PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

[This letter was probably sent at the end of Decembar 1993.]

93-044-п

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
САРАЈЕВО

Од: др Радована Караџића
Председник Републике Српске

За: Господина В. Клеса
Председник Савета Европске Уније

Драги господине Клес,

Дубоко сам дирнут Вашом бригом о повреди Божићног примирја. Међутим, ниједно од претходних примирја није поштовано.

Муслиманска страна посебно није поштовала Божићно примирје, пошто су муслимански екстремисти нетрпељиви према хришћанским празницима.

У Првом светском рату, у Другом светском рату и у овом грађанском рату Срби су претрпели сурове нападе, нарочито о хришћанским празницима, које су извршили њихови суседи других вероисповести.

Исто очекујемо и ове године.

Волео бих, господине министре, да употребите свој утицај на муслиманску страну да прихвати мировни план који је био припремљен захваљујући српским концесијама.

Што се тиче примирја Срби би били срећни ако би Муслимани обуставили своју војну активност, што би било пропраћено истим ставом са српске стране.

Искрено Ваш,
др Радован Караџић
Председник Републике Српске

[Ово писмо је било упућено вероватно крајем децембра 1993. године]